

— ОСТАННІ ВІСТІ —

Понеділок, 20 лютого, 1967

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ ДЖАНСОН ОБОРОНЯЄ СВОЮ програму допомоги закордонним державам, заявляючи, що не можна зменшувати число тих держав, які мають дістати американську допомогу. Президент вислав листа до сенатора Фулбрайта, голови Сенатської Комісії Закордонних справ, який твердив, що Джансон ігнорує Сенат збільшене число держав, що мають користатися з допомоги ЗДА. Сенат схвалив, що тільки 10 держав можуть дістати допомогу на розвиток своїх економік і тільки 40 країн технічну допомогу. Президент збільшив число держав з десяти до 29-ох, і 40 до 48-ох. Президент Джансон заявив сенаторові Фулбрайтові, що не можна не дати допомоги зацікавленим державам, бо інакше вони можуть стати коштами В'єтнаму.

ПРЕЗИДЕНТСКА КОМІСІЯ в справах поборювання злочинності опублікувала звіт після 18-місячної праці, в якому рекомендує понад 200 проєктів на те, щоб зменшити число злочинів. Ці проєкти обіймають різні проблеми, від контролю народних ас до забезпечення мінімального прибутку для окремих родин. Досі не знати, яких коштів вимагало б здійснення цієї широкоточної програми, але голова цієї Комісії Ніколас де Каенбох заявив, що треба буде великих коштів на цю ціль. У звіті домагається Поправки до Конституції, яка змусила б поліцію з більшим успіхом поборювати злочини.

СПРАВА КОПОМОГИ ЦЕНТРАЛЬНОЇ Розвідної Агенції поширюється на щораз то ширші кола, бо виявляється, що ця Агенція давала субвенції не тільки студентським організаціям, але і університетським, журналістським, правничим, бізнесовим, робітничим і учительським. Тиждень тому, 13-го лютого, виявлено, що ЦРА давала субсидії Крайовому Студентському Товариству на те, щоб воно на міжнародних з'їздах поборювало комуністичну ідеологію. До тижня часописи помістили список десятих різних товариств і організацій, які діставали субсидії з Центральної Розвідної Агенції. «Співпрацювали» в цій афері кілька десятків організацій в цій країні і за кордоном.

РОМНИ КРИТИКУЄ СПОСІБ ВЕДЕННЯ війни у війні. Мишигський губернатор, промовляючи в Анжії, Аляска, сказав, що Уряд президента Джансона до війни, незграбно і нескординовано. «Вірю, казав, що Президент широким баченням, але, на мою думку, політику ведеться нещасливо». Ромні не вважав за добру координацію в воєнних діях, бо досі не вдалося скалькувати партійники у В'єтнамі. Ромні твердить, що Уряд і досі не розуміє, чи у В'єтнамі є випадок чужої комуністичної агресії, чи тільки внутрішня революція тубільного аселення. Ромні сказав: «Там є і це і те, але треба астановити, що важливіше, бо від цього має залежати трактування цілого спору» — казав Ромні.

ПРОМИСЛОВА ПРОДУКЦІЯ В СІЧНІ д.р. зменшилася на один пункт в порівнянні з груднем 1966 р. і становила 157,9 відсотки, а в грудні 1966 — 158,9 відсотка. Це зменшення на відсотки становить 0,6 відсотка. Найвища промислова продукція була в жовтні 1966 р. (158,9) і відтоді не збільшувалася. Зменшення промислової продукції на цілий один пункт було в жовтні 1964-го року і воно було спричинене страйком в автомобільному промислі. Зменшення промислової продукції свідчить про сповільнення темпу економічного збільшення, але частинно його причиною були сніги, що впади в тому місяці.

У СВІТІ

ТИТО БАЧИТЬ РЕАЛЬНУ НЕБЕЗПЕКУ 3-ої світової війни: він передбачає, що в дальшому загостренні совєтсько-китайських відносин Комуністичний Китай не перепустить через свою територію совєтських транспортів для Північного В'єтнаму. Тоді СРСР збільшить свої транспортні морські шляхи, чого не зможе терпіти ЗДА, а з затопленням будь-якого совєтського корабля — війна між СРСР і ЗДА стане неминуючою. Саме тому Совєти тепер дійсно хочуть швидкого закінчення В'єтнамської війни. Тіто виявив ці свої погляди під час своїх відвідань у Відні, з яких вже вернувся до Београду.

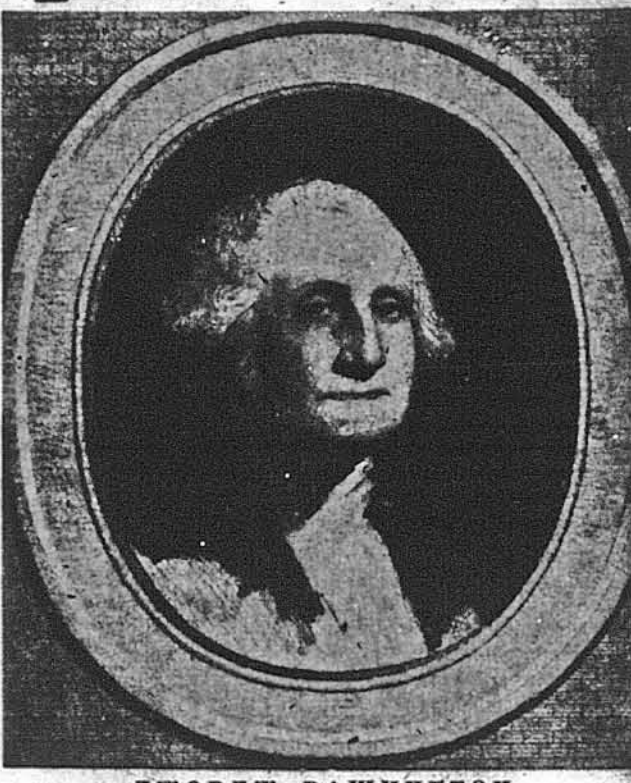
АЛЕКСІЙ КОСИГІН МАВ ДВОГОДИННУ РОЗМОВУ з послом ЗДА у Москві Лювелленом Томпсоном. У тієї нараді взяли участь голова американського відділу в совєтському міністерстві закордонних справ та перший секретар посольства ЗДА. Переговорники були зайняті, бо Томпсон володіє добре російською мовою. Гадують, що мова була головно про В'єтнам і плянаний договір проти поширення атомової зброї. Довгий час тієї наради казав на бажання обох сторін домовитися — твердять коментатори.

У ЖЕНЕВІ ВІДНОВИЛИСЬ НАРАДИ 17-членної конференції розробників. Франція, як 18-й член, не бере знову участі. Американський і совєтський головні делегати, Вільям Фостер і Алексій Рошн, мали вже наприкінці минулого тижня довгі дві «приватні» розмови, присвячені проєктованому договору проти поширення атомової зброї. За тим договором атомові держави мають зобов'язатися не постачати нікому атомову зброю ані матеріалів для її продукції. Західна Німеччина й Італія, а також Франція і з нейтральних країн Японія та Індія мають поважні застереження проти кляузливих, які дозволяють на міжнародну контроль лабораторій, що продукують атомову енергію для мирних цілей: у практиці це дозволило б совєтським шпигунам легально дістати важливі промислові тайни з різних високорозвинених країн.

ЯПОНСЬКИЙ ПАРЛАМЕНТ ПЕРЕОБРАВ ЗНОВУ 66-річного лідера консервативної і прозахідної ліберальної — демократичної партії Ейсайку Сато на прім'єра, 279 голосами проти 191, які впади на лівого соціаліста з орієнтацією на Пейпінг.

7 БЕРЕЗНЯ Ц. Р. ЗПІДЕТЬСЯ В ДЖАКАРТІ Конгрес Індонезії, найвища конституційна й законодавча установа тієї 100-мільйонної країни. Слідною точкою денного порядку Конгресу буде справа президента Сукарна: 350 членів Конгресу, які становлять індонезійський парламент, три тижні тому зажадали позбавлення Сукарна президентури і поставили його під суд за грошові зловживання. Таку саму вимогу виніс Найвищий Суд. Сукарно відмовився від суєтств, щоб він сам зрікся і виїхав за кордон та заощадив державі те сумне видовище.

У ДЕНЬ БАТЬКА НАШОЇ КРАЇНИ

ДЖОРДЖ ВАШИНГТОН

КОМІСІЯ ЗДА В СПРАВІ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ РЕКОМЕНДУЄ КОНГРЕСОВІ НОВІ ЗАКОНОПРОЄКТИ

Вашингтон. — Федеральна Комісія в справі громадянських прав опублікувала свій звіт під заголовком «Расова ізоляція в публічних школах», домагаючися, щоб Конгрес схвалив нові закони в цій справі. Коли це станеться, то воно матиме велике значення в боротьбі проти расової сегрегації в школах і цілій країні, бо доперішні закони в справі скасування расової сегрегації дозволяють на те, щоб існували окремі школи для негрів і білих дітей. Комісія стоїть на тому становищі, що повне зрівняння негрів і білих учнів істотно може настати аж тоді, коли чорні учні зможуть навчатися разом із білими колегами. Рішення цієї Комісії викликає глибоке зацікавлення між виховниками, соціологами та політиками. Висновки з рішення цієї Комісії є такі, що федеральні фонди мають бути зужиті не на те, щоб поправляти умови навчання в школах для негрів і білих учнів, бо це не зрівнює цих учнів із їхніми білими колегами, а на те, щоб розбудовувати школи в тому напрямку, щоб об'єднувати негрів і білих учнів у цілі білими, бо тільки тоді зникне то гетто, яке ще далі існує в шкільних будівлях. Учні, які кінчають школи, в яких навчаються самі негрівські учні, погортаються у дослідженнях і тоді, коли вони вступають до академічних шкіл, в яких вчать і білі студенти. Ця Комісія працювала від листопада 1965-го року.

АФП-НІО ПІДТРИМУЮТЬ ПРОЄКТ ПРЕЗИДЕНТА ЗБІЛЬШИТИ ПЕНСІЇ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Бел Гарбор, Флорида. — Голова Американської Федерації Праці — Конгресу Індустріальних Організацій Джордж Міні повідомив, що ним очолювані організації підтримують проєкт президента Джансона збільшити пенсії соціального забезпечення. В тієї цілі АФП-НІО організують принаймні 18 віч у різних містах цієї країни, в яких братимуть участь не тільки організовані робітники, але також представники релігійних громад, громадянських клубів та добродійних організацій, які цікавляться соціальним забезпеченням. Віча мають відбуватися в неділю 12-го березня в таких містах: Нью-Йорк, Бостон, Клівленд, Сінсіннати, Пітсбург, Нью-Орліс, Мілвокі, Денвер, Індіанополіс і Лос-Анджелес. В Ст. Луїсі віче має відбутися 10-го березня.

Д-р Євген Котик очолює Відділ УНКА в Джерзі Сіті

Джерзі Сіті, Н. Дж. — В участь 25 представників різних місцевих організацій. Наради відкриті дотеперішній голова п. Ів. Цюлько і він же дав основний звіт з однієї роботи Відділу. Із фінансового звіту, що його склав дотеперішній фінансовий референт п. Ф. Колодій, виходило, що Відділ мав у звітному часі \$2,218.00 прибутку, головно із збірок до Народного Фонду УНКА, на допомогу інвалідам та на цілі ЗУАДК. Гроші переслали згідно з їх призначенням. За час існування Народного Фонду від 1950-го року, в місті було всіх 366 платників національного датку, але в останніх роках їх кількість почала радикально зменшуватися, головно з уваги на смертність та переселення в інші місцевості. І так, коли в 1964 році було ще 140 платників, то в 1965-му їх було вже 98, а в минулому році тільки 65. Після коротких дебатов над звітами та вибору нової Управи і слова представника Централі, збори закінчили співом українського національного гімну.

ПРОКУРАТОР ЛУІЗІАНИ ТВЕРДИТЬ, ЩО ВБИВНИК ПРЕЗИДЕНТА КЕННЕДІ БУВ У ЗМОВІ З ІНШИМИ, ВЕДЕ СЛІДСТВО І ЗАПОВІДАЄ АРЕШТИ

Нью-Орліс, Луїзіана. — Нью-Орлінський прокуратор Джим Гаррісон заявив 18-го лютого, що вбивство президента Кеннеді було вершком змови, яка виникла в Нью-Орліс. «В цій справі були й інші люди, крім Лі Гарві Освальда. Немає вже найменшого сумніву, що все планувалося в Нью-Орліс» — сказав прокуратор, який заявив про арештування в цій справі, бо він має списки людей, які зорганізували цю змову. «Ми не тратимо часу, і ми доведемо те, що говоримо». Прокуратор Гаррісон заявив, що ведене ним слідство виявило, що звіт Комісії Воррена не докладний в тому пункті, в якому говориться, що Освальд був єдиною особою, яка планувала чотири роки тому вбивство президента Кеннеді. Прокуратор Гаррісон сказав на пресовій конференції, що треба повести слідство в різних напрямках і різними комісіями, щоб виявити правду в справі вбивства президента Кеннеді.

Південні в'єтнамці досягнули велику перемогу над комуністами

Сайгон. — Командування південно-в'єтнамської державної армії проголосило, що у великій битві з регулярним військом Північного В'єтнаму у долині за 320 миль на північний схід від Сайгону вбито 538 комуністів. Американське командування ствердило, що 14 американських військових довідників, приданих до тієї південно-в'єтнамської формации, нарахували 210 ворожих трупів, але признало, що той невеличкий гурток американських старшин не міг охопити цілого великого бойовища та що південно-в'єтнамський обстрілював ворогів. Від п'ятниці минулого тижня північно-в'єтнамські агресори втра

Іран дістане від Москви зброю на 110 мільйонів доларів

Тегеран. — Офіційно оприлюднено, що Іран підписав з Союзом Союзом договір на купно від СССР зброї на суму 110,000,000 дол., при чому Іран має повернути ту суму впродовж 8-ми років із 2 1/2 відсотком. Першу сплату зробить Іран своїми фабрикатами, а далі, ші сплати будуть зроблені у формі природного газу: для цієї цілі буде в 1969 році готовий безпосередній газопровід. Крім того ірансько-совєтський договір передбачає будову в Ірані сталеварні з усіма спорудами, вартості 280 мільйонів дол., що їх Іран зверне також своїм природним газом. Іранський прем'єр Амір Аббас Говейда звітують про це у парламенті з нагоди пред'явлення нового державного бюджету. Названий прем'єр заявив, що Іран не зривав з західними державами, з якими він пов'язаний так званим Центральним пактом (СЕНТО), а тільки вважав, що той пакт повинен бути зревідований, бо тепер Іран вважає, що головна небезпека не грозила йому від Союзного Союзу, а від Єгипту (Об'єднаної Арабської Республіки). Тому частина військ, що стояли на ірансько-совєтському кордоні, буде переустановлена над Перську затоку, яка є об'єктом експансивних планів єгипетського президента Абделя Гамала Нассера.

УСТ „Чорноморська Січ“ відзначило 10 років існування

Нью-Йорк, 18-го лютого. — Українського Спортивного Клубу Нью-Йорку Ярослав Томорук. Серед почесних гостей був цілий ряд представників центральних і місцевих організацій, в тому ж і заступники гол. представника УНСОЮЗУ Марія Душник. В містечкій частині бенкету виступав дует бандуристів в складі проф. Романа Левницького і Володимира Юркова, та оркестра Б. Гіряка з Пассейку з співаками — солістами подружжя Меренів. Кульмінаційною точкою бенкету була роздача нагород та грамот визначним спортсменам і дітям „Чорноморської Січі“. Серед відзначених були відомі футболісти і багатократні репрезентанти ЗЛА ред. Зенон Снялик і Володимир Чижович, молодші футболісти зірки „Ч. Січі“ Мирон Воробець — змагун збірної ЗЛА і Мирон Бакун — змагун збірної всіх високих шкіл ЗЛА, д-р Володимир Гук — першун тенісу УСЦАК в групі сеньйорів і д-р Орест Попович — шаховий першун УСЦАК та визначний шахіст американських турнірів. Бенкет започаткував молитвою о. Д. Лапуста, а закінчив о. М. Харішук, місцеві парохі українських церков.

Сенат ЗДА вислухав аргументів проф. Л. Добрянського проти консульного договору

Вашингтон. — Пресова агенція „Асошіейтед Пресс“, а за нею велика частина американської преси, включно з „Нью-Йорк Таймсом“, інформують, що минулої п'ятниці, 17-го лютого, перед Сенатською комісією закордонних справ свідчив д-р Лев Добрянський, професор економіки на Джорджтаунському університеті та голова Українського Конгресового Комітету Америки й голова Тижня Поневолених Націй, висловлюючи багато аргументів проти ратифікації підписаного в 1964-му році консульного договору між ЗДА і Союзом Союзом. Одним із багатьох аргументів, що їх висловив проф. Добрянський проти ратифікації договору, було твердження, що цей договір відкрив „скриньку Пандори“ для совєтського шпигунства в Америці та для совєтського натиску на всі країни Південної Америки. Повний текст свідчення проф. Добрянського в цій справі буде надрукований в одному з чергових чисел англомовного „Українського Тижневика“. Згадуючи про свідчення проф. Добрянського, „Нью-Йорк Таймс“ інформує, що гостро проти ратифікації договору виступив тоді сенатор Карл Мундт, республіканець з Північної Дакоти та член Комісії закордонних справ, ставляючи риторичний запит: „Чому ми так поспішаємо скріплювати комуністичні зв'язки, які вбивають наших хлопців у В'єтнамі?“. Крім проф. Добрянського, відповідно написав записку проти ратифікації договору передав Сенатській комісії від Екзекутиву УНКА проф. д-р Роман Смаль — Стодцький. Радше проти того консульного договору гостро виступив у своїх свідченнях представник Американського Леґію виступив на всі країни Південної Америки. Повний текст свідчення проф. Добрянського в цій справі буде надрукований в одному з чергових чисел англомовного „Українського Тижневика“.

В УВАН у Нью-Йорку відбулась конференція присвячена пам'яті А. Д. Марголіна

Нью-Йорк. — В суботу 18 лютого в УВАН відбулась конференція присвячена пам'яті А. Д. Марголіна. Академія Наук у ЗДА влаштувала ту конференцію, присвячену 10-тиріччю смерті Арнольда Д. Марголіна, видатного українсько-жидівського громадського і політичного діяча та публіциста, який тісно співпрацював з УВАН від часу розгорнення її праці в 1950 р. і якому УВАН присвятила окремий випуск своєї англомовної журналу „Аннали“. Конференцію відкрив президент Академії проф. О. З. Архмівич, підкресливши роль Марголіна в історії нової України і нагадавши, що Марголін був ініціатором заснування при УВАН Комісії для вивчення історії українсько-жидівських відносин. Д-р Йосиф Ліхтен у доповіді про Марголіна на тлі його доби сказав, що він був великим безкомпромісним громадянином своєї батьківщини і все його життя керувало любовю до України і до жидівського народу. — Борис Рженецький накреслив скільки Марголіна, широко цитуючи його праці. — Ігор Витвицький дав огляд діяльності Марголіна в часі будівництва Української Народної Республіки. — Кость Варварів зробив доповідь на тему „Арнольд Марголін — людина й державний муж“, закінчивши її закликком продовжувати працю Марголіна. — Наприкінці доповіді Арнольда Марголіна, Любов Марголіна-Гансен подякувала всім доповідачам і прийнятим, що прийшли шанувати її батька.

1.200 осіб були на Вечерниці „Червоної Калини“ в Нью-Йорку

Нью-Йорк. — С суботу 18 лютого відбулися тут у готелі Гілтона традиційні вже Вечерниці „Червоної Калини“, з участю кругло 1.200 осіб, між якими було велике число молоді. Вечерниці попередили бенкет у бічній залі, після чого гості перейшли до великої балевої зали на тому самому поверсі. Центральною атракцією вечора була презентація дебютанток, яких було у цьому році 22. Їх організаторами були пані Христія Навроцька й інж. Іван Витвицький, а приєднали їх короткою промовою і висловив радість з приводу вступу у зорганізоване громадське й товаришеске життя — президент Головної Управи Об'єднання 66 років українців, д-р Володимир Гала. Аранжерами забави були Володимир Гринюх і Юрій Лопатинський, перший із них колишній старшина І Української Дивізії УНА, останній — старшина Укр. армійської Повстанської Армії. Висловлено по сто дол., що їх дістали дебютантки Міросла Ковалів з Нью-Йорку, Орієн Коверко з Понкеру і Гала Полегенка з Джерзі Сіті. Грала оркестра „Амор“, співав Ігор Раковський. Між приватними гістьми були видатні українські громадяни, а між ними — головний представник УНСОЮЗУ Йосип Ліхтен з дружиною, голова Представництва Виконного Органу УНРАІ в ЗДА Іван Крамаренко, ген. А. Валійський, пані Ганна Дмитерко-Ратич, найстарший віком кол. Український Січовий Стрілець сот. Ж. Олексин і інші. Вся організація вечорниці спочивала в руках колишніх українських старшин, здебільша членів Віддільної Кооперативи „Червоної Калини“.

В Україні хрестять дітей

Київ. — Газета „Молодь України“ від 7 лютого 1967 р. — Ця газета стверджує (передрукуюсь без змін): „Хрещення дітей пустило глибоке коріння. Пережити його ще є в нашій дні. Часом немовля зустріється відповідними органами Радянської держави. Потім через який час, навіть через кілька років, багато людей, навіть із середнього та високого освітою, своїх дітей хрестять у попі. А щоб не червоніти перед товаришами, вони удають, ніби хрещення дитини відбулося проти їхньої волі. Дід та баба або тітка і дядько поведуть дитину до церкви, а там його охрестять“. Тут воно, очевидно, лише про офіційну православну (під російською

ПРО НОВІ ІМЕНА

З листа залізничника до „Молоді України“ від 7 лютого: „Давня культура в буді - якій калігула своє крає. Є вона і в іменах. Чим краще, скажімо, ім'я Ладислав імени Християна, ім'я Кім від Кирила? Буває так: прочитав батьки твір зарубіжного автора, подивляється закордонний кінофільм, а потім нагороджують ім'ям героїв своєї держави. Зроблено це необхідно, під настрій, а ім'я залишається...“

СВОБОДА **SVOBODA**
Український щоденник **UKRAINIAN DAILY**
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by Ukrainian National Association, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07308
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription rates: One year \$12.00; six months \$6.25; three months \$3.25. Jersey City & Foreign Rates: One year \$14.00; six months \$7.50; three months \$4.00. For UNA members monthly \$5.50.
Статті підписані їх авторами, не несуть відповідальності за зміст редакції.
Адреса: "СВОБОДА", P. O. Box 346, JERSEY CITY, N.J. 07308

Батько Республіки

Генерал, державний муж і перший президент З'єднаних Держав, Джордж Вашингтон, що його 235-ті роковини народин відзначають в Америці 22-го лютого ч. р., перейшов до історії з почесним іменем «Батька Республіки». Багатий землеволодільник, добровольець — воєн, Джордж Вашингтон виявив на своєму прецікавому життєвому шляху ті духові прикмети, які допомогли йому переламувати всі труднощі, що їх ставили вороги і особисті противники, неперіогі обставини і примитивні тодішні технічні умовини.

Континентальний Конгресс одностайно обрав Д. Вашингтона на головного командира американських колоніальних збройних сил. Але в ході Визвольної війни він мусів переборювати інтриги, ширені проти нього на терені Конгресу і поза ним, як теж мусів переборювати настрої притищення в армії і громадянстві після воєнних невдач, і з найбільшим трудом втримувати дисципліну серед воїнів, що, при мінімальній зарплаті, терпіли на брак харчів і одягу. Перемога не впадала йому, як спільний своч із дерева. Він мусів здобувати її не стільки зброєю, скільки — силою свого характеру, невгнутаю вірою в успіх доброї справи, підкреслюваним довір'ям до війська і народу, особистою відвагою, тонким вичуттям справедливості, підвищеним сполученням ідеалізму з реалізмом, талантом красномовця, що клав завжди наголос на діловий і переконливий зміст. І тому вчорашні противники Вашингтона ставали його звеличаннями. І тому він був єдиним кандидатом на першого президента З'єднаних Держав, а на вістку про його смерть Конгрес прийняв резолюцію, в якій прославляв його, як мужа, що був «першим у війні, першим у мирі і першим в серцях своїх земляків».

Джордж Вашингтон став символом борця за державну свободу народу, що перебував в колоніальному поневоленні. У Деклярації Незалежності з 4 липня 1776 р. вираховано з безоглядною щирістю всі головні гріхи британського панування в американській колонії. Джордж Вашингтон став символом не тільки полководця у визвольній війні, але й того державного мужа, який знав, що втримати новоздобуту державну суверенітетів інколи ще трудніше, як її вибороти. Коли Шевченко мріяв, щоб Україна діждалася Вашингтона, «з новим і праведним законом», то це тому, що Вашингтон за свого восьмичотиричного урядування, як перший президент З'єднаних Держав, встановив той основний лад народоправної свободи, який втілюється вони по нинішній день. І недарма Вашингтон був сучасником Великої Французької Революції. Воюючи замолоду проти французької колонії в Огайо, він завдачував згодом вигру у Визвольній війні французькому союзникові. Це був союз не тільки зброї, а й ідей.

Тому це своєрідний феномен, що піде у світі до першого голови своєї держави нарід не ставиться з таким пітизмом, як ставиться американський нарід до Джорджа Вашингтона. І це також своєрідний феномен, що всі політичні втікачі, які з різних країн прибувають до Америки, вважають Джорджа Вашингтона також борцем за їхню свободу і символізм їхніх змагань. Особливо ж нині всі ті національні групи в Америці, які вишшли з країн, уярмлених російськими комуністами, звеличують з глибини своїх сердець Джорджа Вашингтона. Хто більше і краще за нього може послужити за приклад, що волю треба добувати з зброєю в руках та будувати державу на основах демократії?!

Поклоняючись Вашингтонові в роковини його народин, можна з тієї нагоди повторити віщі слова Шевченка, що «дідемося такі колись» і для України «праведного закону», що його символізує Джордж Вашингтон.

За два роки

Кожного року 22-го лютого, коли американський нарід відзначає день народження «Батька нашої країни» Джорджа Вашингтона, громадин українського роду згадують дату заснування «Батька нашої громади», Українського Народного Союзу, якому цього 22-го лютого сповняється 73 роки. Значить, за два роки, 22-го лютого 1969 року, ця наша найстарша і найбільша українська установа у вітчизняному світі відзначитиме свій діамантовий ювілей, своє 75-річчя.

Маши на увазі історію і характер Нового Світу, 75 років організованого життя і творчої праці дають нам у ньому вже право майже автохтонства. Тому й відзначення цих роковин на найширшу скало не є тільки в найкращому інтересі, але й дуже на потребу як нашої громади в Америці та Канаді, так і народу, з якого ми вишшли, до якого належимо та ім'я якого носимо.

Підготовка до цього великого ювілею вже почалася і ведеться в трьох головних аспектах: організаційному, репрезентативному та культурному. Очевидно, що найважливішим і найтруднішим, але рівночасно найпривабливішим та найпліднішим є організаційний аспект.

Уже на початку цього року Головний Екзекутивний Комітет УНС проголосив зв'язану з 75-річчям цієї установи організаційну кампанію з метою збільшення на кінець ювілейного 1969-го року кількості членства до 100,000. Варість цього організаційного зусилля така всебічна і така велика для нашої власної громади, для нашого місця в Новому Світі і для «місця під сонцем» українського народу, що кожен труд не може бути завеликим, щоб що мету досягнути.

Важливими є й два інші аспекти, під якими ведеться підготовка до відзначення діамантового ювілею УНСОУ: репрезентативна і культурна. Увесь свій великий апарат, усі свої публікації та зв'язки УНСОУ викистає на те, щоб ще повніше й основніше познайомити американський і канадський світ з УНСОУ, Українською Громадою в Новому Світі і Українським Народом на рідній землі. Це матимуть на меті і заплановані ювілейні бенкети з участю та виступами найвидатніших репрезентантів обох країн, для цієї мети заплановано також і культурні імпрези на найвищому рівні, включно з прем'єрами нових українських опер.

Два роки, які ділять нас від цього — сміливо можна сказати — історичного ювілею, це вже дуже короткий час. І тому не можна прогайнувати ані одного дня, зокрема в організації зусиль. Масмо тільки два роки, щоб з нагоди 75-ліття УНСОУ і організованої Української Громади у Новому Світі виявити наші творчі сили і наші творчі спроможності. Тільки два роки!

„ЖОВТА НЕБЕЗПЕКА“

Так назвав свою книжку про Китай царський міністер, граф Вітте, попереджаючи, що для Росії немає більшого природного ворога, як той сусід — велет. З олівцем у руці завбачливий міністер вирахував навіть приріст китайського населення на багато років вперед, показуючи, що китайські землі не зможуть прогодувати всіх ротів, отже Пейпінгові доведеться шукати «леbensraum» — життєвого простору. Кули йти? Можна, звичайно, на Індію, але комуністичний Китай знає там поразки, змобілізувавши проти себе багато країн. Можна йти і на північ (китайці можуть жити всюди, без огляду на клімат), але на півночі царська і сучасна червона російська імперія вважає багатонаціональний Сибір власним «леbensraumом». Та саме там, на Сибіру, з «зачіпкою» ще за царських часів Москва захопила була частину китайських земель над Амуром, на Далекому Сході — і «братерський» Пейпінг уже не раз домагався їх повернення.

Останнім часом у совєтській пресі що далі, то частіше з'являються повідомлення, як того чи іншого прикордонника нагороджено на «підвешенні до кордону СРСР» за відвагу, за зятримання «диверсанта»... Частіше горіть військовий бюджет СРСР підвищено на 8%. Міністер оборони маршал Р. Малиновський «ликується» якраз в Узбекистані, себто поблизу Китаю. Москва заявляє, що її терпеч — не безконечний...

Тим часом у Китаї Мао Тсе-тунг винищує тих, які могли б заважити на випадок війни проти СРСР, як проти СРСР і США, чи лише проти США, що сконцентрували у Південному В'єтнамі майже півмільйонну, модерну озброєну армію. Вашингтон устами президента Ліндона Б. Джансона виразно заявив, що Америка не допустить до комуністичної експансії в Азії, бо за Південним В'єтнамом впади Б'єрма, Лаос, Камбоджа, Тайланд і т. д.

Кули ж іти не так войовничо, як голодному, поналі 700-мільйонному Китаєві, тодішній — імперії, бо там сотні таких же поневолених, як в СРСР, народів? У такому становищі «комунізм» є лише параваном, економіка — це справжній мати ладу або ж війни.

Усі ці справи не можуть не турбувати людей вітчизняного світу, в тому числі й нас, українців у вітчизняному світі. Перш за все — на Зеленому Кліні, над Амуром живуть сотні тисяч українців; не менше їх розкидано по всьому Сибіру. Крім того, за давньою тактикою Москви, на випадок воєнного удару з комуністичним Китаєм, вона насамперед кинула б на Далекій Схід і на всі 9000 кілометрів свого спільного з Китаєм кордону українське «гарматне м'ясо». Під час безкровного наступу на вже переможено альянтами Японію в другій світовій війні далекосхідних арміях були маси українців. Москва не раз слала б на той фронт солдатів — азіатців з підкорених республік, і це зрозуміло чому.

Як ніколи, Москва стривожена подіями. Тому й лунують такі примамливо-уверливі голоси про «мирну ко-екзистенцію», про потребу «тісної співпраці», про можливість «мирного співіснування» двох систем — себто системи комуністичної неволи і системи вітчизняних демократій. Тому Москва шле зброю та нові й нові ракети до Північного В'єтнаму, щоб він так витримав удар армій союзників і, одностайно, тримав далі в Азії, на всякий випадок півмільйонну американську армію. Чому б ні? — США вже допомогли в другій світовій війні вартуватись совєтській системі, бо людоненависний гітлеризм загрожував усьому світові. «Поснами і пляскамі» Кремль хоче здобути за кордоном, передусім у

Зростає Острок

ДІМ НА ПРОДАЖ

Про те саме говорила Горюхова, але Покотилова хоч знала всіх тих жінок. І тому тепер вона думками линула до Горюхової і до минулих, щасливих часів, а в серці її горіло щораз більшою ненавистю до Верджинії Пеппер.

Але все це ще можна було б простити, якби не втручання сусідки в її особисті справи.

Тепер мало впасти жертвою усе мистецтво її дому. Звісно, рід, що українська любить прикрашувати кімнати керамікою, а безліч вишвианих серветок, подушок — це не якісь «габи», а виявлення її духової снаги. Пані Покотилова все це сама вишивала,

(2)

маючи не абиякий мистецький смак.

Верджинія Пеппер не розумілася на американському мистецтві, а вже що й казати про українське. Довший час вона навіть не зазімряла вишивок, густо розквітих по кімнаті. Аж раз застала Покотилу, як вишивала вона скатерть.

— Скільки годин витрачати на вишиття цієї речі? — спитала.

— Година?.. Трудно відповісти. Сорок, а може й більше.

— Алеж це марна витрата часу! Ви можете за цей час заробити у фабриці щонайменше шістьдцять доларів.

Франц Липецький

ЕТІОПЕЦЬ ПРО УКРАЇНУ

Уявіть собі, що ви працюєте в американській асоціації, яка має діло з делегатами на різного роду конвенції, турнірах студентів і туристів майже з усіх країн світу. Ви використовуєте кожну нагоду, щоб нав'язати з тими людьми розмову. Розпитуйте про державний устрій їх країн, економічне і соціальне положення тощо.

Слухайте уважно їх відповіді. Коли від себе додасте дещо про їх країну, вони радіють, і в такий спосіб ви притягаєте до себе їх увагу. Згадайте індійця про боротьбу Ганді за незалежність їх країни, про Неру чи «святую корову», і ім з радістю очі іскряться.

Японцем не пригадайте Гірошіми чи Нагасакі: вони хилить голову і мовчать. Видно, не можуть забути невинних жертв війни. Вони чимий, привітні й культурні. Говорить про повагу їхнього мисла, про їх динамічну індустрію, про їх відважних воїнів. В розмові про Совєтський Союз вони обережні і приховують свою ненависть до москалів.

Французи балакучі, говорять швидко і одверто. Видно, що виховані в демократичній системі державного правління. Про де Голля одні висказуються в суперлативах, інші — з певним застереженням, залежно від політичного наставлення.

Німці розпитують про історичні пам'ятки, музеї та фабрики, які варто було б оглянути. Англієюським мовою, як і французам, їм важко послухуватися. Порожніваються з поміччю перекладача. Горнуть до вас, коли заговорите до них їхньою поправною мовою.

З москалів кепкують, хоч доконують їх мілітарну силу, через яку об'єднання двох Німеччин в одну державу цілком у теперішній час вважають неможливим. Дехто з молоді орієнтується не зле в українській проблемі.

До нас за інформаціями пристає молодий мурин. З його поведінки, рухів і способу говоріння пізнаєте, що він не тутешній. Але для певності питаєте, з якого він стею. Він здвигав плечима і відповів, що він з Етіопії, з її столиці Аддіс Абеби. Начитавшись колись про ту африканську країну, розказує йому дещо про неї, заступає про Італію, яку зайняли були Етіопіо-Абессині, про царя Гайле Селасіє, про плянтарій наві.

Етіопець дивується, що американець добре орієнтується в справах його країни. Але зараз довідується, що ви — українець. Питаєте його, чи знає він, що на світі існує багата країна, якій на ім'я Україна. «Знаю», — каже і просить дати класифікацію.

Така ситуація навела соціаль-демократичного міністра в уряді Кізінгера — Герберта Венера на думку: чом би не вжити нової тактики для того, щоб підважити комуністичний режим у Східній Німеччині?

Венер пропонує визнати уряд Ульбріхта, але на певних умовах:

— Так звана Німецька Демократична Республіка під владою комуністів мусить оголосити себе невіральною і виступити із Варшавського воєнного союзу; — Совєтське військо, що перебуває в Східній Німеччині, повинно залишити цю територію;

— Між Західною Німеччиною і державою Ульбріхта мав би бути створений вільний переїзд людей.

(Сис)

— Це — мистецтво. — Я в десятихвилові крамниці куплю вам це краще за долар.

Не помогли переконування у вартості вишивки, і на цьому поки що конфлікт між жінками скінчився.

Знову прийшла місіс Пеппер.

— Галлов, місіс Покотило! Що це у вас висить над каналом?.. — спитала з думкою вколоти Покотилу.

— Це килим великої мистецької вартості...

Покотилова почала була розповідати про наших славних мистців — гуцулів, але місіс Пеппер про це й чути не хотіла.

— Знову про «мистецтво». Хто стіну накривав килимом? Він надається лише для підлоги. Я вам широдаржу: купіть велике дзеркало і повісьте на це місце. Воно вдвоє побільшить кімнату. Все подвоїться: фотелі, канапа... і буде просторіше.

Ві бачили у мене дзеркало на цілу стіну. Завдаки ньому мій лівингрум видається куди більший, як ваш, хоч є він того самого розміру.

Слова Пеппер змусили Покотилу пригадати, що дзеркало побільшує кімнату. Покотилова була дещо кльака, що він і все її видавалося, що її лівингрум далеко менший, як сусідчин... Килим?.. Чудовий... мистецький... хіба він заслуговує на те, щоб лежати на підлозі?..

Такі роздумування довели до того, що одного дня у Покотилової на стіні висіло дзеркало, а килим — над ліжком у спальні.

Черговою жертвою вандалізму мало впасти велике вікно, задля якого куплено дім.

— Галлов, місіс Покотило! Ой, як ясно у вас! Алеж сонце зовсім знищило ваші меблі! — хитрувала почала сусідка.

З дальшої розмови довідується, що його вчитель Володимир Солодигин мав 32 роки, був нежонатий і вихав з Етіопії до Австралії. Ви стискаєте етіопієві руку і бажаєте йому приємного побуту в Америці.

Можє пан Володимир Солодигин (нехай вибачить, якщо етіопець несправильно назвав його прізвище) з преси сам або від знайомих довідається про зустріч його уряду М. Бетага з українцем Володимиром Солодигином. З його викладів учні довідаються не тільки про природну багатоту України, але також про боротьбу українського народу з ворогами, про втрату самостійності, про подолання під московським пануванням, про відвою самостійності і знову московську окупацію.

Ваш співбесідник представляється вам — М. Бетаг.

„ДОКТРИНА ВЕНЕРА“

Мюнхен. — Голова комісії Європейської Економічної Спільноти німецької професор Гальштайн створив свого часу правило для закордонної політики своєї країни: кожна держава, що має дипломатичні зносини з Німецькою Федеративною Республікою і одночасно захоплює політичну свободу, кінцево його диктатури: адже ж комуністи в Східній Німеччині тримаються тільки силою 22 совєтських дивізій. Щоб удержати людність у Східній Німеччині, уряд Ульбріхта звелів збудувати мур посеред Берліну і замкнути кордон із Західною Німеччиною.

Нічого й казати, що Ульбріхт рішучо проти неутралізації своєї «Демократичної Республіки». Військо німців, поневолених комуністичною партією в совєтській зоні, вишколюються в дусі насильного «визволення» Західної Німеччини від «капіталістичних кайданів». Оголошують неутралістичність своєї держави, німецькі комуністи мусили б залишити надію поширити свою диктатуру на всю Німеччину.

Тому «доктрина Венери» викликала у комуністів Східної Німеччини страх і лютість на її автора, бо в цій «доктрині» вони бачать небезпечну пастку для себе і для своєї диктатури.

Тим більша злість бере Ульбріхта, бо Венер перед другою світовою війною належав до комуністичної партії і перебував у Москві. Він радикально виводив від комуністичної хирурмії, чого не можна сказати про Ульбріхта.

II. А.

БОЯТЬСЯ ДАТИ ОЦІНКУ.

Повідомляючи про новий кінофільм Київської студії ім. О. Довженка «Всюди є небо», «Літ. Україна» від 14 лютого називає групу працівників (реж. М. Мавценко, оператор В. Калюта, учениця — акторка з Києва Світлана Нагірна та ін.), повідомляє також, що в «Раді міністрів» УССР відбувся перегляд кінофільму, що в пресконференції і що «в обговоренні картини брали участь співробітники газет, журналісти, радіо, телебачення». Але «Літ. Україна» боїться виставити власну оцінку, очевидно, очікуючи, як zareагують «на горі» на той фільм з життя летунів...

— Я люблю, як у кімнаті багато світла...

— Світло маєте від електричних ламп.

— Це природне... — пробувала Покотилова боротися.

— Я вам широдаржу: заслоніть вікно і купіть заслони. Виберіть найтяжчі, що не пропускають світла.

— Місіс Пеппер, тоді моя пальма згиніє. Дивіться, як вона розрослася, скільки нових листків має, відтоді, як її я привезла...

— Пальма! — з погордою сказала сусідка. — Хто б витрачав час на вирощування рослини, коли тепер наймодніші штучні вазонові рослини. Купіть штучну пальму або якусь іншу квітучу рослину.

— Ні, пані Пеппер — цим разом я не послухаю вас, не заслоню вікна і не побудую цієї прекрасної пальми, — відповіла рішуче Покотилова.

Місіс Пеппер була б преграла справу, якби не поява другого дня в домі Покотилової елегантної адлягентки, агента «Дрейпів». В якій спосіб він сюди заблукав, трудно сказати — чи був це наслідок чергового підступу сусідки, чи може своїми агентськими очима він побачив незакрите вікно.

Агенти — це люди, які мають найтоншу товаришську поведінку, прямо чужу людській силі переконувати жінок.

Побачивши діточку Юрка і Оксанку, він захопився їх красою та чистістю і впливав для них з кишині два «лапінки», чим з'єднав собі господино дому.

— Подякуй, Юрчику, ланові, — сказала Покотилова. — Мушів по-польську? — спитав джентльмен.

— Ні... це по-українському... я українка.

— Українка?... Я тоже українець... мій дід приїхав з Київ... (Продовження буде)

ЛІТЕРАТУРА МИСТЕЦТВО РОЗДАГА

РІК IV

ЛЮТНІ 1967

Ч. 2/59

Іван Смолий

СЛОВО ПРО СЛОВО

Маліють і опадають у воді в ще недавно так повному річці еміграційної літератури, то ж кожну книжкову появу доводиться відзначувати, як подію. Спогади Володимира Куліша п. н. „Слово про будинок „Слово“ (В-во „Гомін України“, Торонто, 1966), твір малий об'ємом і безпрецедентний формою. Він може й пройшов би без уваги читача, який не велика тема, що й затворює автор. Невідомо, що спонукало В. Куліша написати ці спогади. Їх розмір і стиль підказують думку про їх випадковість, спонтанність і короткий приціл: дати в кількох газетних підвалах картину життя українських письменників в будинку „Слово“ в Харкові в тридцятих роках. Це й зроблено легко, просто, з юнацькою безпосередністю.

Синови славного, ба, найславнішого українського драматурга, світової величини, Микола Куліша, с про що розказувати, не дуже навіть напружуючи пам'ять, ні не змагаючи драматизувати події, драматичні і без того. У будинку „Слово“ п'ять поверхів, понад шістьдесят мешканців, туди й поселили десяти тодішніх письменників. Головно, Елік, Хвильовий, Іогансен, Коппеленко, Підмогильний, Вишня, Панч, Вахан, Яновський...

Тільки в якомусь фантастичному романі про нове суспільство або в советській дійсності можливі такі експерименти. Коментуючи отой факт у передмові до книжки, пише В. Давиденко: „Дехто каже, що це згідно з задумом ГПУ споруджувати на Харківському передмісті в сусідстві з Шатилівкою, цей будинок і зібрано в ньому цвіт тодішньої української літератури, щоб поліційним агентам легше було контролювати приватне життя його мешканців“.

Але з другого боку, це було також тодішньою тенденцією літературних „нових“ соціалістичного побуту“ будувати на кооперативних засадах доми, казати б, професійною ознакою. Після розгрому української культури в тридцятих роках і перенесення „столиці“ УССР до Києва, туди ж таки переклали й більшість видавництва і письменницькі організації. І там, у Києві, збудовано новий дім для письменників, добротний, так званий дім Роліт — робітників літератури. На початку війни — закінчує В. Давиденко ці заваги — коли німці кидали перші бомби на Київ, казали люди з гіркою іронією: „Досить однієї бомби на Роліт, і українська література перестане існувати“.

Коротка історія будинку „Слово“ має в собі всі елементи катастрофи такої ж розміру, катастрофи невеликої. Але покищо, коли виходимо з брами будинку, коли йдемо з ним від під'їзду до під'їзду перед нашими очима розгортається Харків початку тридцятих років, коли люди, хоч вже почувалися грозою, але ще планують, ще творять, ще пробують шукати розваги.

Понад шістьдесят письменницьких сил виступає як на фільмовій стрічці. Ви щойно заглянули до мешканця Леоніда Чернова-Малюшиченка, встигли пригадати собі його „125 днів під тропіками“, глянули на пишну присвату на книжці „Малому Вовці на спомин від Леоніда Індійського“, а Вова вже веде вас до Івана Сенченка, вже ви в Михайла Винокура, і не оглянувшись, а треба знайти роман, так сьогодні популярний на заході.

А крім того, це незвичай-

ІЗ ТВОРЧОСТІ МОЛОДИХ СКУЛЬПТОРІВ

Петро Капшученко

„Кармелюк“

но велике багатство рідкісного матеріалу, що його зберігає автор у своїй пам'яті, матеріалу, що його міг би він поповнити в розмові й перепиці з знайомими. Незаписані пропадуть ці скорби безслідно, як пропало вже не одне. Тільки крушини з цього поплили читачеві.

Але чи не обов'язком тих, хто залишився в живих, записати повну картину життя цього найбухливішого періоду модерної української історії, коли до великих і трагічних помилок українська національно-політична думка стала визволятися з обіймів російського большевизму. Здається, що в цьому процесі саме Микола Куліш відіграв вирішальну роль. Він мав великий вплив на Хвильового і формування його думок, на творчість Ю. Яновського, на діяльність Л. Курбаса. Саме М. Куліш виявив найяскравіше відчуття національного перення, найяскравіше оцінив правдиве обличчя советської влади. „Мина Мазайло“, „Народний Малахій“, „Патетична соната“ — це ступені в цьому прозвінні аніж до кінцевого, яскравого висновку, висловленого героїнею „Патетичної Сонати“ Мариною: „На московському кумачі України самоїстійної не вишивай!“

Хотілося б дуже почути про все те від сина славного драматурга, і треба сподіватися, що він це повернеться до цієї теми.

„Слово“ про будинок „Слово“ В. Куліша в цей період галасливих святкування 50-ліття Жовтневої Революції має своє окреме вимову, яку ілюстрація методів, якими закріплюється і втримується вже п'ятдесят років советська система.

Тут деякі і схематичні наслідки писання В. Куліша характеру документу. Факти, подані просто, звучать, як свідчення. І історія про будинок „Слово“ виростає так перед читачем до рівня символу, до яскравого прикладу, як підступно і злочинно маніпулює завоюванням у святу сьвяту народ, в найінтимнішій клітині його життя, в літературі.

Саме література. Слово, поставив Кобзар на сторожі своїх рабів. Заборонити те слово новим Валусевським у-казом, хоч і як кортить, не так легко. Так треба те слово поставити собі на службу. Нехай ним опоганюються всі національні святості, нехай ним фальшується іс-

ЗБІРНИК „СЛОВО“ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 50-РІЧЧЯ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЇ

(ЗВІДОМЛЕННЯ ПРО ПОШИРЕНУ НАРАДУ ОУП „СЛОВО“, ЩО ВІДБУЛАСЯ 28-ГО СІЧНЯ В НЬО ЙОРКУ)

Підсумки праці українських письменників за останній рік, як також справа видання літературного збірника „Слово“ для відзначення 50-річчя Української Національної Революції і справа Літературного Допомогового Фонду, були темою поширеної наради Президії Об'єднання Українських Письменників в екзилі „Слово“ з членами Редакційної Комісії збірника „Слово“ і з Управою Літературного Допомогового Фонду в суботу 28-го січня в Домі Українського Інституту Америки в Нью Йорку.

На нараду прибули: голова Об'єднання Григорій Костюк, заступник голови Улас Самчук з Канади, секретар Остап Тарнавський, касир Богдан Войчук, члени Президії Докія Гуменна, Святослав Гордінський, Богдан Кравчик, Іван Керницький; прибули також Юрій Лавріненко, що недавно вийшов з лікарні після важкої операції, і почесний член „Слова“ Носип Гриняк. Контрольну Комісію представляли Людмила Коваленко і Микола Понеділок; третій член Комісії, Марія Струтинська, не могла прибути з уваги на хворобу. На цю поширену нараду прибув гурт членів ОУП „Слово“ з Нью Йорку та Філадельфії, що надало їй традиційного вигляду річної наради.

Відкривав нараду, голова Об'єднання Григорій Костюк закликав присутніх висловити померлим в останньому році членів „Слова“ Володимира Радзкевича, Дмитра Солов'я, Костянтина Бульдіна і Данила Лобана, як також померлих в Україні письменників Леоніда Смілянського і Миколу Терещенка.

У творчій підсумках „Слова“ Гр. Костюк згадав такі нові книжки членів ОУП „Слово“: померлого виданий роман колишнього заступника голови „Слова“ Івана Барановського „Людина біжить над прірвою“, повість Ігора Кичуровського „Дім над кручею“, збірка вибраних оповідань і фелетонів Анатолія Гака, повість Докія Гуменна „Владоговини мати“, новий том з трилогії „Степові Обрії“ Людмили Коваленко, документальна книга Уласа Самчука „На білому коні“, збірка есеїв Остапа Тарнавського „Туга за містом“, збірка літературних статей Євгена Овчаренка „Літературні портрети“. В діяльній поезії вийшла перша збірка віршів молодого поета Олега Коверки „Ескізи над віддалю“. Довідавши, що в останньому році фонду був популярніший і збірка активішів. Він закликав усіх членів „Слова“ послідовно і постійно допомагати у збірці цього фонду, бо він має змогу дати допомогу тим письменникам, які цієї допомоги потребують. З фонду видано в останньому році допомогу на суму 825 дол.

Заступник голови „Слова“ Улас Самчук говорив про потребу навізати зв'язки з літературним світом. Він підтримував участь українських письменників в рамках Міжнародного ПЕН - Клубу, де може заінтегрувати можливість створити окрему секцію українських письменників. Міжнародні зв'язки письменників дадуть змогу українській літературі вийти у ширший світ.

Нарада виявила, що ОУП „Слово“ вітчастіше підтримують широкі кола громадянства. Доказом цього була переписка до Президії грошова пожертва відомого мецената д-ра Володимира Возняка в сумі 35 дол. на передплату журналу „Лис Микита“ для неможливих письменників. Той же самий д-р Возняк пожертвував був з нагоди з'їзду письменників в 1964 році 1,000 дол. на видання фонду, і ці гроші повністю передано на видання нового роману Галини Журби „Тодір Сокір“.

Яр СЛАВУТИЧ

ІЗ КНИГИ „ЗАВОЙОВНИКИ ПРЕРІЙ“

Пам'яті перших українських поселенців.

Не загартники з дальніх імперій,
Не кортежі з минулих віків,
Тут пройшли завоювники прерій,
Слиняк, Пиліпівський, Леськів.

Лемешів домороблена криця
Корчувала почали папі,
Щоб лягала дорідна пишениця
В чорне лоно пухкої землі.

І злітали, спрагливі причади,
Золотими крильми вогні,
Слава й честь українському ралу,
Що відкрило альбертські краї!

Завойовники з видом сумирним,
Орачі від зорі до зорі,
Добре знають і Вілья, і Мир Нам
Вашу працю, меткі трударі.

Це по вас по луках, по дібровах
Поминають Мондер, Вегерів...
Спочивайте в пухнатих покровках
Потом скроплених, піднятих піль!

Ваші руки на славу Канаді
Торували шляхи крізь гілля,
Хай не стане вам плуг на заваді,
Хай лягає вам пухом земля!

1964

ЛЮТНЕВИЙ ЯРМАРОК ЛМКЛЮБУ В НЬО ЙОРКУ

У суботу 4-го лютого перед початком Літературно - Мистецького Ярмарку ЛМКЛЮБУ в Нью Йорку, черга за квитками стояла через цілий вестибюль, як у банку перед великим вікендом. У черзі все знайомі обличчя цілої української спільноти Нью Йорку, кожен зустрічався кожного, весело вітався у переддверті безжурного культурного відпочинку. Маленьке чудо культурної оазису продовжує існувати, твердо стоїти на загальних українських засадах, акцентуючи, як рівні і гідні пошанування її обговорення усі відмінні прояви цих засад в нашій духовності. Програми ЛМКЛЮБУ свідчать, що аудиторія його стала постійним місцем зустрічі громади з авторами й артистами, старими заслуженими діячами, але й нашою молоддю: п'ятнадцять вечорів помітно відомою участю студентської молоді, особливо молодих музик. Клуб свідомо дає повну й нічим обмежену можливість кожному молодому мистецтву та автору показати себе та свій доробок. Багато молодих талантів стали відомі нашій громаді завдяки існуванню постійної мистецької трибуни ЛМКЛЮБУ. Це збільшило симпатії до Клубу й цікавість до всіх його починів.

Цього року ЛМКЛЮБУ відновив і давню свою традицію Літературно - Мистецьких Ярмарків, які після невіджданової втрати сл.п. Сергія Литвиненка вже не відбувалися. Можна зрозуміти тривогу організаторів ярмарку — голови Клубу Б. Ржепецького, С. Крижанівського, В. Цісика, Б. Рубіновича і всіх, хто їм помагає: як пошастить зорганізувати більшу імпрезу Клубу, як приймуть її по роках перерви? Тепер можна тільки по-

ня нового роману Галини Журби „Тодір Сокір“. Прихильність Громадянства до ОУП „Слово“ виявилася і під час цього річного зустрічі з громадянством, що відбулась після офіційних нарад. Майже двісті представників української громади взяли участь у цій зустрічі, під час якої Богдан Кравчик прочитав доповідь на тему з'їзду українських письменників в країні, аналізуючи порушення на з'їзді питання української мови, конфлікти між молодим і старшим поколінням письменників, як також накинено режимом боротьбу з буржуазним націоналізмом.

Остання нарада Президії „Слова“ з усіма відповідальними відділами діяльності цього об'єднання ще більше затіснила співпрацю українських діячів літератури й додала всім її учасникам снаги і витривалості до дальшої праці для української культури, яка в теперішній час відіграв першу і найважливішу роль для всього українського національного життя.

Т.

СЛОВО ПРО СЛОВО

(Закінчення зі стор. 3-ої)

біля сімсот державних урядів, модерних канцеляристів, чи пак, у більшості, за визначенням самого ж головного промовця О. Гончара, „срочковиків-халтурників“. Готовий матеріал для мого Гоголя.

І сам з'їзд з виступом Шелеста про буряки і сталь можна б сприйняти на цьому письменницькому з'їзді як фарс, коли б не трагічні нотки у всьому спектаклі. Адже сам Шелест приволок з собою вмішати між буряків і сталь проблему мови. Адже вся проблематика з'їзду сходила неминуче в один напрям, на оборону прав української мови на існування. Це по п'ятдесяти роках праці поколінь, по мільйонних жертвах в людях, це в рівноправній українській совєтській соціалістичній республіці!

Здається навіть ті, в „Зоросномому“, схамулилися, що взяли за швидкі темпи, що „на даному етапі“ треба стати на гальми. Нехай, пока, хохли тішаться своєю мовою. Це ж і все, що осталося їм з тієї їх держави: Літературна Україна!

Літературна Україна! Перед очима орган Правління Спілки Письменників України, мізерна газетка на чотирьох сторінках, на жовтому, третьосортному папері, з заставками і заголовками статей справді в стилі „районної стінгазети“. І перед очима дилетанти: Поляти, що відродилося в літературі, що ожило там під пологом генія Кобзаря, що наповнено змістом творів Кам'яниці, Лесі Українки і сотень світлих умів, понатяг, що вселялося в душі мільйонів, вполотилося в виразні політичні аспірації, в національну революцію, у власну державу з владою, військом, законодавством, міжнародними представництвами — те величчя і повноцінне поняття на протязі цього злочасного періоду від жовтневої революції, і у зворотному процесі підступної і брутально обмежено, звужено, повернуто до першої, вихідної стадії.

І ось перед нами по сто роках Літературна Україна, а її єдині дипломати-поети читають нам вірші. Саме така Україна потрібна великим маніпуляторам, тільки на таку їй погодяться воєни, щоб стала вона запобіжним клапаном, пристановищем для всіх тих, хто не знайшов заспокоєння в партійній кар'єрі, в армії, в науці, в когось жевріє іскорка чогось самобутнього, окремішнього, національного. Нехай ідуть козаківати в ту Україну, слави здобувати, нехай сплячуться тут таланти, заспокоюються амбіції і аспірації.

Про творчі процеси, про те, що писати, вже поділяли маніпулятори, застосовували всі здобутки модерної психології в керуванні їх переживаннями індивідуумів.

Стоїть перед очима та Літературна Україна на п'ятому з'їзді письменників, і мовою з'їзду зринає запит: Хто з тих 700 на залі поважився б написати сьогодні „Сон“, „Кавказ“, „Посланіє“, „Розпиту мого“ або бойовий пошук мотів „Катерини“?

Тих, що непокінчили і горді, наважилися заговорити важливими словами Кобзаря, нема тут, у світлі лампівнів і поточи теплої ласки партії. Ті відійшли передчасно з життя або зацьковані, стероризовані, заслані. На арені жалюгідні примари минулого, що їм місце в санаторіях, що пройшовши пекло Єжовщини і досі цокотять зубами і хиляться перед сльозами. На арені, в перших рядах, самозначені, поспівідні середнячки-функціонари від літератури, ті, хто ідеально засвоїв секрети соціалістичного реалізму, секрети, як зривувати і белетризувати постанови партії.

Море голів. Може за спокою неодолимою обличчя захований біль, і протест, і думи важкі? Але, як знати про те, коли в просторі Літературної України ні грози, ні бурі, там тільки сонце, щедрий, урожай, шаста, щастя, успіхи, досягнення, братання?...

„Сім щедрих літ українського роману“, „З доріг творчого семіччя“, „Людина і зброя“, „Тронка“, „Велика річка“, „Сестри Річницькі“, „Малиновий міст“... Читаєш, перечитуєш і запитуєш себе: І де ж тут той „освітлюючий вітер останніх років“, коли нічим дихнути у тій провинній, колгоспно-виробничій, псевдоромантичній задусі?

І хто тут „співіть мужньої правди“, коли про правду не вільно й згадувати? Правду про голод тридцять третього року, про долю мешканців будинку „Слово“, про колгоспну нужду. Правду про украдену підступно національну революцію, правду про смерть тисяч дієвних патріотів і панопеніи зрадників і полпентачів.

Говорить О. Гончар на з'їзді, торкнувшись питання молоді, про „реакцію спротиву тим вульгарно-соціологічним схемам, тріскучій реторикі, тим догматичним лекацтвам, в які свого часу пробували загнати допитливу, правдолюбну і щирішу душу дитини“, — і хіба не бачить він, що все, чим відрізняється він, так це переборенням примітивізму, що в нього волюно виходить витончено, куклюрно, але про правду-с-

року з'їзду письменників, і мовою з'їзду зринає запит: Хто з тих 700 на залі поважився б написати сьогодні „Сон“, „Кавказ“, „Посланіє“, „Розпиту мого“ або бойовий пошук мотів „Катерини“?

Тих, що непокінчили і горді, наважилися заговорити важливими словами Кобзаря, нема тут, у світлі лампівнів і поточи теплої ласки партії. Ті відійшли передчасно з життя або зацьковані, стероризовані, заслані. На арені жалюгідні примари минулого, що їм місце в санаторіях, що пройшовши пекло Єжовщини і досі цокотять зубами і хиляться перед сльозами. На арені, в перших рядах, самозначені, поспівідні середнячки-функціонари від літератури, ті, хто ідеально засвоїв секрети соціалістичного реалізму, секрети, як зривувати і белетризувати постанови партії.

Море голів. Може за спокою неодолимою обличчя захований біль, і протест, і думи важкі? Але, як знати про те, коли в просторі Літературної України ні грози, ні бурі, там тільки сонце, щедрий, урожай, шаста, щастя, успіхи, досягнення, братання?...

„Сім щедрих літ українського роману“, „З доріг творчого семіччя“, „Людина і зброя“, „Тронка“, „Велика річка“, „Сестри Річницькі“, „Малиновий міст“... Читаєш, перечитуєш і запитуєш себе: І де ж тут той „освітлюючий вітер останніх років“, коли нічим дихнути у тій провинній, колгоспно-виробничій, псевдоромантичній задусі?

І хто тут „співіть мужньої правди“, коли про правду не вільно й згадувати? Правду про голод тридцять третього року, про долю мешканців будинку „Слово“, про колгоспну нужду. Правду про украдену підступно національну революцію, правду про смерть тисяч дієвних патріотів і панопеніи зрадників і полпентачів.

Говорить О. Гончар на з'їзді, торкнувшись питання молоді, про „реакцію спротиву тим вульгарно-соціологічним схемам, тріскучій реторикі, тим догматичним лекацтвам, в які свого часу пробували загнати допитливу, правдолюбну і щирішу душу дитини“, — і хіба не бачить він, що все, чим відрізняється він, так це переборенням примітивізму, що в нього волюно виходить витончено, куклюрно, але про правду-с-

року з'їзду письменників, і мовою з'їзду зринає запит: Хто з тих 700 на залі поважився б написати сьогодні „Сон“, „Кавказ“, „Посланіє“, „Розпиту мого“ або бойовий пошук мотів „Катерини“?

Тих, що непокінчили і горді, наважилися заговорити важливими словами Кобзаря, нема тут, у світлі лампівнів і поточи теплої ласки партії. Ті відійшли передчасно з життя або зацьковані, стероризовані, заслані. На арені жалюгідні примари минулого, що їм місце в санаторіях, що пройшовши пекло Єжовщини і досі цокотять зубами і хиляться перед сльозами. На арені, в перших рядах, самозначені, поспівідні середнячки-функціонари від літератури, ті, хто ідеально засвоїв секрети соціалістичного реалізму, секрети, як зривувати і белетризувати постанови партії.

Море голів. Може за спокою неодолимою обличчя захований біль, і протест, і думи важкі? Але, як знати про те, коли в просторі Літературної України ні грози, ні бурі, там тільки сонце, щедрий, урожай, шаста, щастя, успіхи, досягнення, братання?...

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ В СТЕМФОРДІ В 1966 РОЦІ

Рік 1966 був для Українського Музею в Стемфорді другим повним роком діяльності від його відновлення Пресом. Владикою Кир Йосифом Шмондоком в 1964 році.

За цей останній рік Музей здобув собі більшу популярність серед громадянства і признання як інституції, що її треба кінцево розбудувати, щоб вона служила нашої громаді, як великої ваги культурна установа. В цілі розбудови відбуту минулого року дві наради представників нашого громадянства, яких Владика Кир Йосиф запросив, як дорадників в справі розбудови Музею. Наради відбулися 15-го жовтня і 19-го листопада 1966. На них обговорено потреби Музею, кінцевість створення постійного дорадчого тіла у формі Кураторії Музею, яка допомагала б „Пресовищенню“ Владика Кир Йосифа в його розбудовуванні.

Присутні на зборах з ентузіазмом прийняли рішення Владика створити дорадче тіло і обидва бути помічниками в оглядженні наміченої цілі. Це одушевлення прихильності прийняв Кир Йосиф і радістю та дякував всім за участь в нарадах.

Український Музей в Стемфорді відвідав в минулому році 497 осіб. Між відвідувачами було багато визначних гостей, чужих і своїх. І так минуло весни відвідав Музей о. проф. д-р Адольф В. Ціглер, декан Теологічного факультету Мюнхенського університету, знавець Сходу та зокрема української церковної історії. Написав працю про Флорентійську Унію, Про безбесницький рух в Росії. Про св. Методія, та вступ до книжки про Митрополита Андрія Шенницького авторства д-ра Прокопчука. Му-

роу він і не закінчує в своїй об'ємистій творчості? Страшні наслідки довголітньої дії маніпуляторів, щоб умертвити, опоганити живе і чисте Слово. Лягло те слово в десятки і тисячі книг, у грубі томи, і гори публікацій, неначе акрите грубою версткою намулу, грізні і гнію. І вже здається нема сили такої, щоб відкопала його і очистила. Хіба являється новий багатир... Спіниться, збуриться тоді спиняний Дніпро, хлине на ті Ангіві стайні, змис намул, і бруд, і гній, понесе в море. І тільки те Слово останеться на цій землі, яке світить золотом правди і непокінченої любові до свого народу.

Іван Смолий

Особливо дорогими були серед відвідувачів наші діти. Минулого року прибуло їх відвідати Музей збірники прогулянки понад 150 осіб. Оглядання пам'яток нашої минувшини, зустріч зі своїм культурним становом. В цілі розбудови відбуту минулого року дві наради представників нашого громадянства, яких Владика Кир Йосиф запросив, як дорадників в справі розбудови Музею. Наради відбулися 15-го жовтня і 19-го листопада 1966. На них обговорено потреби Музею, кінцевість створення постійного дорадчого тіла у формі Кураторії Музею, яка допомагала б „Пресовищенню“ Владика Кир Йосифа в його розбудовуванні.

Присутні на зборах з ентузіазмом прийняли рішення Владика створити дорадче тіло і обидва бути помічниками в оглядженні наміченої цілі. Це одушевлення прихильності прийняв Кир Йосиф і радістю та дякував всім за участь в нарадах.

Український Музей в Стемфорді відвідав в минулому році 497 осіб. Між відвідувачами було багато визначних гостей, чужих і своїх. І так минуло весни відвідав Музей о. проф. д-р Адольф В. Ціглер, декан Теологічного факультету Мюнхенського університету, знавець Сходу та зокрема української церковної історії. Написав працю про Флорентійську Унію, Про безбесницький рух в Росії. Про св. Методія, та вступ до книжки про Митрополита Андрія Шенницького авторства д-ра Прокопчука. Му-

роу він і не закінчує в своїй об'ємистій творчості? Страшні наслідки довголітньої дії маніпуляторів, щоб умертвити, опоганити живе і чисте Слово. Лягло те слово в десятки і тисячі книг, у грубі томи, і гори публікацій, неначе акрите грубою версткою намулу, грізні і гнію. І вже здається нема сили такої, щоб відкопала його і очистила. Хіба являється новий багатир... Спіниться, збуриться тоді спиняний Дніпро, хлине на ті Ангіві стайні, змис намул, і бруд, і гній, понесе в море. І тільки те Слово останеться на цій землі, яке світить золотом правди і непокінченої любові до свого народу.

Іван Смолий

Особливо дорогими були серед відвідувачів наші діти. Минулого року прибуло їх відвідати Музей збірники прогулянки понад 150 осіб. Оглядання пам'яток нашої минувшини, зустріч зі своїм культурним становом. В цілі розбудови відбуту минулого року дві наради представників нашого громадянства, яких Владика Кир Йосиф запросив, як дорадників в справі розбудови Музею. Наради відбулися 15-го жовтня і 19-го листопада 1966. На них обговорено потреби Музею, кінцевість створення постійного дорадчого тіла у формі Кураторії Музею, яка допомагала б „Пресовищенню“ Владика Кир Йосифа в його розбудовуванні.

Присутні на зборах з ентузіазмом прийняли рішення Владика створити дорадче тіло і обидва бути помічниками в оглядженні наміченої цілі. Це одушевлення прихильності прийняв Кир Йосиф і радістю та дякував всім за участь в нарадах.

Український Музей в Стемфорді відвідав в минулому році 497 осіб. Між відвідувачами було багато визначних гостей, чужих і своїх. І так минуло весни відвідав Музей о. проф. д-р Адольф В. Ціглер, декан Теологічного факультету Мюнхенського університету, знавець Сходу та зокрема української церковної історії. Написав працю про Флорентійську Унію, Про безбесницький рух в Росії. Про св. Методія, та вступ до книжки про Митрополита Андрія Шенницького авторства д-ра Прокопчука. Му-

роу він і не закінчує в своїй об'ємистій творчості? Страшні наслідки довголітньої дії маніпуляторів, щоб умертвити, опоганити живе і чисте Слово. Лягло те слово в десятки і тисячі книг, у грубі томи, і гори публікацій, неначе акрите грубою версткою намулу, грізні і гнію. І вже здається нема сили такої, щоб відкопала його і очистила. Хіба являється новий багатир... Спіниться, збуриться тоді спиняний Дніпро, хлине на ті Ангіві стайні, змис намул, і бруд, і гній, понесе в море. І тільки те Слово останеться на цій землі, яке світить золотом правди і непокінченої любові до свого народу.

Іван Смолий

Особливо дорогими були серед відвідувачів наші діти. Минулого року прибуло їх відвідати Музей збірники прогулянки понад 150 осіб. Оглядання пам'яток нашої минувшини, зустріч зі своїм культурним становом. В цілі розбудови відбуту минулого року дві наради представників нашого громадянства, яких Владика Кир Йосиф запросив, як дорадників в справі розбудови Музею. Наради відбулися 15-го жовтня і 19-го листопада 1966. На них обговорено потреби Музею, кінцевість створення постійного дорадчого тіла у формі Кураторії Музею, яка допомагала б „Пресовищенню“ Владика Кир Йосифа в його розбудовуванні.

Присутні на зборах з ентузіазмом прийняли рішення Владика створити дорадче тіло і обидва бути помічниками в оглядженні наміченої цілі. Це одушевлення прихильності прийняв Кир Йосиф і радістю та дякував всім за участь в нарадах.

Український Музей в Стемфорді відвідав в минулому році 497 осіб. Між відвідувачами було багато визначних гостей, чужих і своїх. І так минуло весни відвідав Музей о. проф. д-р Адольф В. Ціглер, декан Теологічного факультету Мюнхенського університету, знавець Сходу та зокрема української церковної історії. Написав працю про Флорентійську Унію, Про безбесницький рух в Росії. Про св. Методія, та вступ до книжки про Митрополита Андрія Шенницького авторства д-ра Прокопчука. Му-

роу він і не закінчує в своїй об'ємистій творчості? Страшні наслідки довголітньої дії маніпуляторів, щоб умертвити, опоганити живе і чисте Слово. Лягло те слово в десятки і тисячі книг, у грубі томи, і гори публікацій, неначе акрите грубою версткою намулу, грізні і гнію. І вже здається нема сили такої, щоб відкопала його і очистила. Хіба являється новий багатир... Спіниться, збуриться тоді спиняний Дніпро, хлине на ті Ангіві стайні, змис намул, і бруд, і гній, понесе в море. І тільки те Слово останеться на цій землі, яке світить золотом правди і непокінченої любові до свого народу.

Іван Смолий

Особливо дорогими були серед відвідувачів наші діти. Минулого року прибуло їх відвідати Музей збірники прогулянки понад 150 осіб. Оглядання пам'яток нашої минувшини, зустріч зі своїм культурним становом. В цілі розбудови відбуту минулого року дві наради представників нашого громадянства, яких Владика Кир Йосиф запросив, як дорадників в справі розбудови Музею. Наради відбулися 15-го жовтня і 19-го листопада 1966. На них обговорено потреби Музею, кінцевість створення постійного дорадчого тіла у формі Кураторії Музею, яка допомагала б „Пресовищенню“ Владика Кир Йосифа в його розбудовуванні.

Присутні на зборах з ентузіазмом прийняли рішення Владика створити дорадче тіло і обидва бути помічниками в оглядженні наміченої цілі. Це одушевлення прихильності прийняв Кир Йосиф і радістю та дякував всім за участь в нарадах.

Український Музей в Стемфорді відвідав в минулому році 497 осіб. Між відвідувачами було багато визначних гостей, чужих і своїх. І так минуло весни відвідав Музей о. проф. д-р Адольф В. Ціглер, декан Теологічного факультету Мюнхенського університету, знавець Сходу та зокрема української церковної історії. Написав працю про Флорентійську Унію, Про безбесницький рух в Росії. Про св. Методія, та вступ до книжки про Митрополита Андрія Шенницького авторства д-ра Прокопчука. Му-

роу він і не закінчує в своїй об'ємистій творчості? Страшні наслідки довголітньої дії маніпуляторів, щоб умертвити, опоганити живе і чисте Слово. Лягло те слово в десятки і тисячі книг, у грубі томи, і гори публікацій, неначе акрите грубою версткою намулу, грізні і гнію. І вже здається нема сили такої, щоб відкопала його і очистила. Хіба являється новий багатир... Спіниться, збуриться тоді спиняний Дніпро, хлине на ті Ангіві стайні, змис намул, і бруд, і гній, понесе в море. І тільки те Слово останеться на цій землі, яке світить золотом правди і непокінченої любові до свого народу.

Іван Смолий

Вийшла друком нова частина

„Етимологічного словника української мови“

У видавній Української Вільної Академії Наук у Вінніпегу вийшла з друку шоста частина „Етимологічного словника української мови“ проф. Я. Рудницького. Вона охоплює кінець букви „В“ та початок букви „Г“, сторінки 481-576. Рік 1966 завершив перше 25-ліття праці над цим словником, що почалася — як відомо — в Празі в невідрадних воєнних умовах у 1941-му році й опісля продовжувалася в Гайдельберзі й у Вінніпезі. Перший зшиток цього словника вийшов друком у 1962-ому році й із того часу точкою кожного року виходить нова частина в розмірі 96 сторінок друку. Словник появ-

ляється завдяки меценатству визначних українських громадян, а також і установ та товариств. Як перший словняк етимологічний словник у англійській мові й перший український словник того типу ввійшли в стріну з високою оцінкою наукових кол і знайомих доступ до університетських бібліотек та славистичних інститутів в Америці, Європі та інших континентах. Важливість цього словника ще й у тому, що він надолужує нестачі т. зв. „аїтичного мовознавства“ в Україні. Заповіданий Академією Наук у Києві в 1961-ому році етимологічний словник якось Кравчука досі не появився друком.

наші науковці. Майже кожного тижня приносить пошта листа з просьбою й запитом, чи нема такого то і такого видання. Багато з тих рідких видань, пошукуваних нашими вченими, наша бібліотека має і за дозволом Пресовищенню, науковці можуть з них в приміщенні Музею користатися.

До Архіву приходять час від часу цінні матеріали, як листування, чи документи, які є важним матеріалом до історії нашого релігійного, культурного чи політичного життя. Поповнюється теж Архів Митрополітичної нашої Церкви, хоч не так як повинен, бо є багато між нашими людьми, що мають важливі матеріали, але ще досі не переслали їх для збереження в Архиві.

Можна сказати, що Український Музей в Стемфорді, як культурна установа поступав вперед, хоч і не мільйонними кроками. Поступ цей був можливий завдяки добродію опіці і постійному заінтересуванню цією установою Пресом. Кир Йосифа, відновителя і опікуна Музею і Бібліотеки. Цей розвій був можливий завдяки прихильності нашої Громади, нашого Духовенства та широким кол нашої громадськості.

Заінтересування нашої спільноти Українським Музеєм в Стемфорді дас заповню, що Музей буде ще краще розвиватися, коли в допомогу йому прийде нове тіло, покладає до життя нашим Владикою: Рада Директорів та широкі ряди прихильників Музею, які морально і матеріально допоможуть сповнити як слід культурну місію перед нашою Церквою і нашим Народом.

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

Д-р Василь Ленчик
управитель
Українського Музею і Бібліотеки в Стемфорді

БІБЛІОТЕКА, ЯНА МАС ЧИТАЧІВ

КНИГОЗБІРНЯ ПЛАСТУ І РІДНОЇ ШКОЛИ У ФІЛАДЕЛФІЇ

Бібліотека Пласту і Рідної Школи не є однією українською бібліотекою у Філадельфії. Можливо, що не є вона і найбільшою. Але це найбільш жива з усіх наших бібліотек і єдина, мабуть, яка першим своїм завданням вважає не архівне переживання старих матеріалів, але активну службу українському читачеві. Не дивно, що при такій постанові, бібліотека Пласту і Рідної Школи здобуває собі прихильність громадян, які мають нагоду і потребу користуватися нею, та що вона, в протязі до багатьох інших книгозбірень, має поважний і постійно зростаючий гурт зацікавлених читачів.

Служба читачеві не є в цьому випадку тільки фразеєю. Починаючи від факхового каталогу, що дає повний бібліографічний опис кожного видання, а водночас, мов магнітний ключ відкриває усі двері доступу до скарбів бібліотеки, а кінчаючи на закупові найновіших українських видань, бібліотека орієнтується в першу чергу на потреби читача — сьогодишнього, і цього потім — майбутнього.

Одній нагодою на читача коштує бібліотеці чимало людської праці і вимагає постійного грошового фонду: факхова класифікація і каталог вимагають факхової підготовки від бібліотекаря, регулярні години відкриття вимагають обов'язкової від добровольців дижурних, постійний рух і оборот книжок означає, що матеріал зуживається і нищиться. Але рух — це життя, а музейна мертвечина покладана у відривному порядку, нежива, на нежить замків замкнутах книжок, ніколи не була і не є ідеалом, до якого змагає бібліотека Пласту і Рідної Школи. Ця бібліотека не бажає стати музеєм чи архівом друкованого українського слова. Бібліотека Пласту і Рідної Школи має завдання не архівні, а виховні, і тому в центрі уваги тут — читач.

Секрет успіху цієї філадельфійської бібліотеки в тому, що вона побудована на гармонійній співпраці трьох громадських чинників. Старшопластуний курінь „Чортополох“, що заснував цю бібліотеку в 1958 р., вкладає в неї величезну кількість годів людської праці, з ентузіазмом та подивутиною витривалістю. Товариство Рідної Школи заповнює бібліотеку постійним цілеспрямованим ріст своїм поважним грошовим вкладом (деякі члени Т-ва допомагають теж у регулярному веденні біблі-

отеки). Українська католицька парохія Парія Христа безітересно відгукується на прохання бібліотеки прийняти в парохіальному домі при вул. 16-й і Каюга, в центрі скупчення українських громадян, дієвних та потенційних читачів бібліотеки.

Минулий 1966 рік виявив, що співпраця цих трьох громадських чинників не йде на захарне. Бібліотека, що нараховує тепер 16

CGI

Дивізію

1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 2679, 26

явність деяких рис, наявних і в недалеких південноволинських (Броди-Рава-рів). Шкода, що не подав цих рис, бо ці говірки стали основою Маркіянової мови.

У.

Остання велика праця проф. Горбача — то „Три червонослов'янські літургичні рукописні тексти Ватиканської бібліотеки“, Рим 1966. Праці філософічно-Гуманістичного Факультету, том І. Видання Українського Католицького Університету ім. Св. Климента Папи. Наголовок подає не теж у латинській мові. В передмові автор складає подяку Верховному Архископосві — Митрополитові Кир Йосифові за те, що уможливив йому приїзд до Риму та працю над рукописом у Ватиканській бібліотеці в березні 1964. р. як і за включення підготовленого для друку рукопису в серію видань Українського Католицького Університету. Далі дякує архископосві Кир Іванові Бучкові за визначення деяких фотокопій Службенника. Ця вдячність автора виявлена передусім в цілій його праці над дорогоцінною пам'яткою Ісидорова Службенника з кінця 14. ст. чи з початку 15. ст. що його привіз із собою київський Митрополит Ісидор у 1429 чи 1443. рр. Про автентичність пам'ятки та про її власника свідчить запис на 111. сторінці, в якому поміщено грецькі назви 18 с.

пископів, підлеглих Києву між ними Великий Новгород, Чернігів, Володимир, Луцьк, Поділля, Турів, Перемишль, Холм, Самбір і інші.

На зміст рукопису (15 листків) складаються: 1) текст Літургії Івана Золотоустого, Василія Великого, Напередосвячених Дарів, 2) Устав царгородського патріярха Філофея Коккіна, 3) відправлених літургію священиків з діяконом, переклад київського митрополита Кипріяна на церковнослов'янську мову. Проф. Горбач здогадується, що цей пергаменовий рукопис похований в районі Новгороду. Тому порівняно його з Молдавським — Службенником топишником — Службенником пам'яткою за згодом проф. П. Ковалева 14 ст. т. зв. „Молдавським князем Володимиром“.

Проф. Горбач оповідає про долю рукопису, дає Список його, обговорює Письмові, і правосні, Фонетичні, Наголосні, Морфологію, Словотвірні, Лексичні, Літургичні тексти Службенника, Примітки при збереженні рукописні Службенника в бібліотеках УГБ СР в Києві (книжка Описання, Київ 1958, називає 7 видань, в тому найбільшій з Москви (21), з Києва 14 і Львова (8). Далі дає відпис Службенника митр. Ісидора, рукопис Ват. Ісидора 14., з Літургії, Філофея Устав, Літургії, Літургії св. Івана Золотоустого і двох сербських рукописів

З ВИКАРБУВАНИХ НАПИСІВ НА
ПАЛЕ ШАЙО В ПАРИЖІ

На лівому крилі:

„Живе весь світ, не знаючи, тому
і як живе, і доки й не все.
Лише мистецтво, що сам цей світ буде —
Долоню владно простяга йому“.

На правому крилі:

„Залези від того, хто йде:
Чи золото я, чи могла байдужа,
Кажу, ти призови мислі свої.
Це, друже, для тебе — бо дійсно дружи
Немає лиш там, де не ховаєш її“.

З французької мови переклав Леонід Полтава

Ольга Соєвська

ГУРТКИ КНИГОЛЮБІВ

Культурно - Освітня комісія Світової Федерації Українських Жіночих Організацій ще 1956 року включала була в свій план праці поширення і підтримку нашої літератури. Її завдання у вільному світі, роля письменників, зокрема жінок - письменниць та потреба знайти читача — спонукали Комісію підібрати найлогічнішу форму для цієї роботи. Член Культурно - Освітньої Комісії СФУЖО п-ні Наталія Чапленко піддала згодом думку творення гуртків читачок - книголюбів. Її ідея вийшла в резолюції Жіночого Світового Конгресу 1959 р., що доручили цю форму роботи всім складовим організаціям СФУЖО. Корисна думка швидко перетворилася в діло і сьогодні масо чимало мережу гуртків в Америці і Канаді.

Перший гурток завізався 1959 р. в Нью-Йорку, очолила при Окружній Раді СЧА в Нью-Йорку другий, що їх очолювала п-ні Н. Чапленко. Незабаром зорганізувалися гуртки по інших містах: в Дітроїті, Шикаго, Філадельфії, Клівленді, Ютіці, Елізабеті. Голова СФУЖО п-ні Олена Залізник започаткувала творення гуртків у Канаді, організує гурток у Монреалі, незабаром постав там другий, згодом зорганізувалися гуртки в Торонто, Едмонтоні, Гамілтоні і Судбурі.

Згідно з правилами, організації гуртків повинні займатися референтик жіночих організацій у кожній місцевості. Слід додати, що гуртки виявляють різні зацікавленості: деякі стартуються пізнати твори одного автора і швидко тоді влаштовують зустріч членів, інші влаштовують авторські вечори письменників, як от у Дітроїті Віри Бовк, Ніни Мудрик - Мрич і Доклі Гуменної, в Монреалі вечір Юрія Клема, в Шикаго вечір Літературного Конгресу СФУЖО.

Часто гуртки книголюбів об'єднуються з іншими організаціями для влаштування спільної імпрези. Найчисленнішим досі і найбільш активним є гурток книголюбів в Едмонтоні, що нараховує 25 членів (звичайно кількість членів буває 8-12); там члени за пірвою закупили сотню книжок, творів наших письменників. Сходина гуртків відбуваються за домовленням членів, здебільшого

Mrs. Oksana Rak,
43-21, 49th St., Long Island
City, N.Y. 11104.

Знаємо, що наші жінки люблять книжку і радо читають; отож віримо, що мережа гуртків пошириться по всіх осередках нашого поселення в Америці і Канаді. В кожній місцевості знайдеться кілька жінок, що згуртуються і проведуть прийнятний короткий час на культурній розвазі. Про гуртки книголюбів, їх працю і досягнення будемо інформувати в нашій пресі.

НАШІ УСПІХИ В ГАЛУЗІ ФІЛОЛОГІЇ

(Закінчення з стор 4-6)

14-15 вв. Ват. бібліотеки, у формі бомбициного зв'язку, ч. 9. і молитовник, ч. 10. правдоподібно з 15 ст., із слівми мирян.

Антифони обидвох рукописів відповідають дослідів о антифонам гр. уніятської повседневної відправи. Натомість бомбициновий Служебник з 14 ст. має тільки тихі молитви святих і дякона і представляє старшу форму уставу, що була від 12 ст. до реформ уставу Філофея і Кипріяна. Подібний до нього Служебник Володимира. В книжці 7 світлин, що ілюструють обговорювані пам'ятки, та німецьке резюме.

Нам здається, що те богослужбові книги від давніх часів мали вєсюди на Русі-Україні майже однакову техніку писання і церковно-богослужбові книги. Тому не можна рідкими рисами говорити про унікальність. Також наголосити значки на випадкові місяці не повинні бути для нас категоріями. Але всі ці наші заваження до дрібнички супроти величч. І поваги науковій праці Видання УКУ та професора Олексія Горбача.

ДВАДЦЯТЬ РОКІВ ДІЯЛЬНОСТІ
УКРАЇНСЬКОГО АКАДЕМІЧНОГО
ТОВАРИСТВА В ПАРИЖІ

20-го січня в приміщенні українських зібрань Парижу на 61, rue Maadam, відбулися загальні збори Українського Академічного Товариства в Парижі.

Це були збори ювілейні, бо в 1966 році минуло 20 років від заснування Товариства. Це дало привід голові Т-ва Аристарху Вирсти, крім звіту з двохрічної діяльності, (1964-1966) присвятити декілька слів ювілейні, а генеральний секретар інж. Аркадій Жуковський подав образ діяльності Т-ва за минулі двадцять років.

Товариство заснувалося при кінці 1946-го року групою паризької інтелігенції на чолі зі сл.п. проф. Олександром Шульгиним з ініціативи тодішнього голови Студентської Громади в Парижі д-ра М. Мостовича. Товариство називалося тоді Українським Академічно - Допомоговим Товариством в Парижі, і його головною метою була допомогти акції українському студентству, а також допомогти українській інтелігенції.

Першим головою Т-ва був протягом лише кількох місяців, проф. Ю. Русів, а по його від'їзді за океан, проф. О. Шульгин, що лишився на цій становищі аж до своєї смерті в березні 1960-го р. Після кількомісячного виконання обов'язків голови проф. О. Кульчицьким, загальні Збори в листопаді 1960-го року обрали на голову д-ра Аристарха Вирсту, що залишався на цій становищі до сьогодні.

Для допомоги студентству Т-во створило спеціальну комісію для розгляду свідоцтв і дипломів, визнання французькою, що уможливила багатьом студентам вступ до вишніх шкіл у Франції. В діяльності матеріальних допомог створено акцію Т-ва, „КоДУС у Франції“, що перебуває в організаційному зв'язку з центральною „КоДУС“ у Німеччині. Загальна допомога акція для членів Т-ва зводилася до головної, з браку засобів, до спонсорського розподілу пакетів і приділення малих допомог з т.зв. Нансенівського фонду.

Поза тим, Т-во, маючи амбіцію стати „українським міністерством освіти у Франції“, створило чотирьохгодову школу для дітей шкільного віку й відкрило в 1947-го року, літній табір. Одначе, це потягло великі заборговування і діло було припинене.

Т-во заохочувало організувати наукову працю своїх членів, творючи відповідні секції. З огляду на різноманітність кваліфікацій членів цієї секції виявилися здебільшого нежиттєздатними, зате виявилася потреба організації доповідей з різних ділянок, що цікавили всі загальні інтелігенції, як також різних культурних імпрез, здебільшого присвячених відзначенню ювілейних дат українського культурного життя. Ця сторінка швидко висушилася на чолі діяльності Товариства.

Переломовою датою був переїзд до Франції централі Наукового Товариства імені Т. Шевченка і централі КоДУС-у в зв'язку зі створенням сарсельського наукового осередку.

НТШ перебрало на себе повністю функції організації наукової праці, а централі КоДУС-у, заборобувавши КоДУС у Франції, зайнялася матеріальною допомогою українському студентству, тоді як організаційна допомога була здійснювана за посередництвом Уряду Опіки над Утіками і Бездержавними (ОФПРА). Ще перед тим прибули до Франції сестри - службиці переїздили на себе ведення чотирьохгодових шкіл. Одночасно ряди Т-ва поновилися ряди висококваліфікованих науковців - членів НТШ, що дали в Т-во велику кількість цінних доповідей, підносячи престиж Т-ва й висуваючи рішуче культурно - освітню діяльність на перший план.

Нове оживлення діяльності Т-ва прийшло з 1954-им роком, коли з ініціативи проф. П. Шумовського зорганізовано про Т-во клуб, що дістав з бігом часу, на вєню маєстра Сидла - Старця, назву Літературно-мистецького клубу, де українська інтелігенція сходилася періодично, для дискусій і товариської гутірки. Душею цього клубу стала п. М. Калитовська.

В тому ж часі ряди членів Т-ва почали поновлюватися молодими силами, з рядів студентства. Разом зі свіжою енергією, вони вносили й світу тематику до доповідей.

З загальною - громадською ініціативою треба назвати святкування ювілейів Шевченка в 1961 і 1964 та ювілей М. Лисенка в 1962 році, коли УВТ взяло на себе ініціативу створення Громадського Ювілейного Комітету, і в його складі знаходилися завжди майже в цілості управа УАТ або її члени. Ініціатива УАТ слід зазначити також відновлення діяльності Українського Громадського Центрального Комітету у Франції.

Український Бібліографічний Центр
шукає співробітників

Товариство Українських Бібліотекарів Америки організує в Нью-Йорку Український Бібліографічний - Допоміжний Центр.

Завданням цього УБЦентру було б збирати бібліографічні та до певної міри довідкові матеріали, що відносяться до української проблематики в цілості та до української спільноти в Новому Світі зокрема.

В складі та в обсяг діяльності УБЦентру входили: Зведений каталог України в бібліотеках та приватному посіданні у Новому Світі, Бібліографія української бібліографії та Індекс української біографії, інші загальні та спеціальні бібліографії та індекси. Списки українських періодиків, видавництва, книгарень, товариств, фільмів з українською тематикою, українських творів мистецтва та інші списки, що можуть мати значення для когось, що студіює українську проблематику.

Урухомлення та провадження такого УБЦентру потребує попри фонди також великої сітки співробітників та кореспондентів, що могли б безкорисно (за зворотом поважних видатків, зв'язаних зі співпрацею) посприяти якусь частину свого вільного часу для УБЦентру.

Помічниками можуть бути не тільки бібліотекарі, але також не-бібліотекарі, які мають до того відповідні кваліфікації та місцеві умовини, як наявність бібліотек, тощо.

Щоб ми могли зорієнтуватися, на яких співробітників лежить від того планування свою працю, просимо громадян доброї волі зголошувати готовість:

1. На місці — в Нью-Йорку допомагати в УБЦентрі при порядкуванні надісланих матеріалів, удільювати довідковий матеріал та в канцелярській праці.

2. Поза Нью-Йорком: координувати працю місцевих співробітників та кореспондентів та підшукувати нових. Працювати для пропаганди ідеї УБЦентру: підготовка та вголосовування доповідей, улаштування доповідей, громадських нарад та анкет.

3. Співпрацювати при збиранні матеріалів для Бібліографії Української Бібліографії, Індeksu Української Біографії, Зведеного Каталогу України та інших бібліографічних проєктів.

4. Піднятися самостійно чи в співпраці з другими, опрацювання:

а) спеціальних бібліографій та індексів, як Українських церков, Українських військових формаций, діточої та молодечої літератури та преси, тощо.

б) бібліографії тез та дисертацій на українські теми, опрацьованих в університетах Нового Світу.

в) індексування поезій, новел та п'єс, помічених в періодиках (одному, кількох) та збірниках, чи індексування важливіх нежурнальних матеріалів (історія, м.е.м. у а р і стика, біографія, фольклор) у наших щоденниках чи тижневиках.

г) індексування поважних періодичних та серійних публікацій в роді довідкових Записок НТШ, Записок Чина СБВ, довідного Віс-

ника Літературно - Мистецького Клубу залишено вільній управі. Контрольна Комісія залишається без зміни: голова проф. Володимир Янів, члени: О. шамбелян Михайло Левенець і ред. Володимир Косик.

В ентузіазмі порушено дві справи, як побажання для діяльності нової Управи: пропаганду в справі запису на студії української мови в Школі Східних Мов (п. ред. М. Ковальський), створення Освітньої Комісії, що мала б прослідкувати можливість організації позашкільного навчання українських дисциплін для української молоді, що пізніше могла б діяти як комісія Українського Громадського Центрального Комітету (д-р К. Митрович).

Загальними Зборами провів проф. С. Янів.

Іж. М. Маслов

„РІДНИЙ КРАЙ“

Гортасмо кілька перших сторінок і читасмо: „Добрий вечір, діти! Я — ваша новачка для третьої класи... Далі повідомляється, що діти-герої з попередньої класи, для 2-ї класи „Волошки“ — вигадані Івас та Христя Шевчуки, дуже добре склали в Рідній Школі іспити в кінці минулого року...“

Оцей незвичайний у нас, рідкісний відлік підходу до теми й завдання характеризує як „Волошки“, так і читанку „Рідний Край“ п-ні Марії Дейко, видатного педагога-науковця. У цю читанку авторка вклала великий досвід і любов до рідного слова та до наших дітей. Майже 100 сторінок читанки це немов антологія кращих творів літератури для дітей (класиків і сучасних авторів), що тематично стосуються України, її народу, історії, географії, культури, побуту. З кожним новим твором учень-дитина засвоює по кілька нових слів української мови, спеціально виділених темними черенками, з позначенням наголосом. Від стор. 100 йдуть „мовні вправи“, а від 115-ї — „Граматичні вправи“, і закінчується читанка „Українсько - англійським словником“. Якщо дитина, після „Волошок“, з а с о і ть нові слова з читанки „Рідний Край“, то вона в кінці третього класу Рідної Школи

уже володітиме за часом, приблизно, до 1700 слів, що згадує у „Слові до вчителів“ авторка. Коротко про п-ні Марію Дейко: на Рідних Землях вона — керівник Катедри Методики Викладання в Педагогічному інституті іноземних мов, а тепер у Австралії — почесний і активний (без огляду на понад 70 рр. віку) член УІШПР та її Програмово-Методичної Комісії.

Читанка „Рідний Край“, уважно відредогована Дм. Чубом, з прегарною обкладинкою роботи Л. Денисенка та вдалими ілюстраціями А. Костантина, вийшла у виданні Спільки Українських учителів Англії. Все в ній — від змісту до методи викладу і аж до відповідних черенок — можна схарактеризувати одним словом: бездоганно!

Не конче мати вже свою державу, щоб мати підручник, достойний народної школи у тій державі. Авторка, як бачимо з наслідку — працювала над цим підручником не лише з любов'ю та знанням справи, а з глибоким переконанням, що „досягти згадати, — читасмо в передмові до „Рідного Краю“, — про німців Поволжа або жидів, щоб переконатися, що можна зберегти рідну мову від заглади, живучи століттями в панівному чужомовному оточенні“.

(61)

НОВІ КНИЖКИ

ПОЕЗИЯ

Wira Wowk. GIRASSOL. Antologia da Moderna Poesia Ucrainiana. Em colaboracao com: Helena Kolody e Lea de Abreu. Revisao: Cleonice Berardinelli. PROLOG. Editora Companhia Brasileira de Artes Graficas. Rio de Janeiro, 1966. Size: 205 x 138 mm. Pp. 96.

ПРОЗА

Роман Купчинський, МИСЛИВСЬКІ ОПОВІДАННЯ. Наказом В-ва „Новий Шлях“. Вінніпег-Торонто, 1964 (книжка появилася насправді з поч. 1967 р.). Формат: 210x140 мм. Стр. 207 + 1 нп. (Кінцеве слово — Теодор Романковський).

Олександр Де. ПІД ЧУЖИМ НЕБОМ. Наказом В-ва „Чайка“. Лондон, 1966. Форм.: 168 x 120 мм. Стр. 211 + 5 нп.

ЛІТЕРАТУРОЗНАВСТВО
Yar Slavutych. TARAS SHEVCHENKO IN LITERARY CRITICISM. Offprint from Proceedings of the 14th Congress of the International Comparative Literature Association. Mouton & Co. The Hague - Paris, 1966. Size: 260 x 185 mm. Pp. 317-320.

МОВОЗНАВСТВО
J. B. Rudnyak. AN ETYMOLOGICAL DICTIONARY OF THE UKRAINIAN LANGUAGE. Part 6. Ukrainian Free Academy of Sciences — UVAN, Inc. Winnipeg, Canada, 1967. Size: 240 x 160 mm. Pp. 481-576.

ІСТОРІЯ
Олександр Орлоблін. МИХАЙЛО СЕРГІЙОВИЧ ГРУШЕВСЬКИЙ. Українське Історичне Товариство. Серія: Історичні Студії ч. 4. Мюнхен-Нью-Йорк, 1966. Форм.: 136 x 165 мм. Стр. 11 + 1 нп. (Відбитка з жур. „Український Історик“ ч. 1-2 (9-10) 1966).

Олександр Орлоблін. ПРОБЛЕМА ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ НА УКРАЇНІ ЗА ХМЕЛЬНИЧНИНИ І ПЕРЕВІСЛАВСЬКА УТОДА 1654 РОКУ. Українське Історичне Товариство. Серія: Історичні Студії ч. 2. Мюнхен - Нью-Йорк, 1966. Форм.: 240 x 170 мм. Стр. 16. Theophil Hornykiewicz. EREIG. NISSE IN DER UKRAINE 1914-1922. DEREN BEDEUTUNG. HISTORISCHE HINTERGRUNDE. Von... Band I. Stand der Ukrainischen Frage in der oesterreichisch-ungarischen Monarchie waehrend des I. Weltkrieges — Gruendung eines unabhnaengigen ukrainischen Staates — Die Zeit der Zentralrada. Publikationen des W. K. Lypynsky Ost-Europaeischen Forschungs-Instituts in Philadelphia, Pa., USA. Philadelphia, Pa. 1966. Size: 247 x 170 mm. Pp. XXXVI + 450.

С. Ріпський. МОСКОВІЛЬСТВО (Відбитка БУ, зшит 21). Наукове Товариство ім. Шевченка. Париж-Мюнхен, 1966. Форм.: 238 x 168 мм. Стр. 4.

Публіцистика
M. Dankevych. FUTURE POTENTIALITIES OF SIBERIA. Published by American Friends of Antibolshevik Bloc of Nations. (Washington, 1965). Size: 240 x 170 mm. Pp. 71 + 1 n.p. Lev E. Dobriansky. A U.S. POLICY OF UNFINISHED LIBERATION. By... Reprinted from The Ukrainian Quarterly, Vol. XXII, No. 4, Winter, 1966. New York. Size: 230 x 154 mm. Pp. 21 + 3 n.p.

Роман Рахманнін. З ЧОГО СМІЮТЬСЯ КОЛГОСІПНИ КУРИ? Видання Спільки ТРИЗУВ, Вінніпег, Канада, 1966. Форм.: 228 x 153 мм. Стр. 7.

Іж. М. Маслов

РІЗНЕ
Марія Дейко. РІДНИЙ КРАЙ. Читанка для третього класу навчання з граматичними вправами та українсько - англійським словником. Видання Спільки Українських учителів в Британії. Лондон, 1966. Формат: 235 x 170 мм. Стр. 164. (Ред. автор мови — Дм. Чуб. Обкладинка роботи Л. Денисенка. Малюнок А. Костантина).

ПРОПАМ'ЯТІ НА КНИГА. Видання з нагоди 10-ліття Парфана та посвячення новобудованого храму св. Тройці в Ірвингтоні, Н. Дж. 9-го травня 1965 року. (Джерзі Сіті, 1966). Формат: 280 x 220 мм. Стр. 56 нп.

Федеральна Кредитова Кооператива „Самопоміч“ в Чикаго. П'ЯНАДЦЯТЬ РОКІВ ПРАЦІ ДЛЯ СВОЄГО ГОМА. 1951-1966. (Шикаго, 1966). Форм.: 185 x 135 мм. Стр. 36.

ДЕКЛАРАЦІЯ

УКРАЇНСЬКІ САМОСТІЙНИЦЬКІ ПОЛІТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ У СПРАВІ СПІВПРАЦІ В СИСТЕМІ УККА

У зв'язку з відбутим у міській хвилі 1966 р. IX Конгресом Українців в Америці, повелися в деяких українських часописах заяви і статті опозиційних до УККА українських організацій, які з різних причин відмовилися на Конгресі делегувати своїх представників до керівних представників різних політичних і громадських організацій, установ і товариств, мовлять, вони не допустили на Конгресі представників органів УККА. В тих заявах безвідставно і кривдливо обвинувано велику більшість делегатів IX Конгресу УККА, меншості до керівних органів УККА.

Ніщо не є далі від правди, коли взяти до уваги, що склад керівних органів УККА на Конгресі значно збільшено, признаючи місце в Екзекутивній навіть такий організації як ДОБРУС, яка на Конгресі мала тільки одного делегата, при чому якраз опозиція дискримінувала вибілінувала, представника Співки Визволення України з пропонуваного Номінаційною комісією складу Екзекутивної Українського Конгресу Комітету Америки.

Приступаючи до творчої реалізації постанов IX Конгресу, Екзекутива УККА проголосила заклик до всіх організацій, щоб входять у склад УККА, щоб вони припинили пресову полеміку в справі подій на минулому

нього допомоги українському народові в його визвольній боротьбі за повернення своїх суверенних прав у Соборній Українській Державі.

Характер УККА, його ідеологічні принципи, цілі й завдання визначені чітко в статуті і постановах Конгресів УККА, які стверджують, між іншим, що до основних завдань УККА належить:

... Інформувати про скрутне положення українського народу та забезпечувати всі можливі засоби підтримки в його героїчній боротьбі за відбудову вільної, ні від кого незалежної, соборної народоправної Української Держави, як теж, — помагати українському народові в Україні, щоб здобув гідне й рівне трактування з іншими народами, як вільний і об'єднаний член у родині європейських держав...

В практичному здійсненні цих завдань статут УККА протиставляє і осуджує всі тоталітарні диктаторські рухи, зокрема комунізм, і забороняє будь-яку співпрацю з ними.

Постанови Конгресів УККА, зокрема VII і IX, проголошують усьому світові, що, українці в Америці є горді і своєї приналежності до українського народу й рідних великих ідейних, історичних і культурних українських традицій та української спадщини, що становлять наш нерозривний духовний зв'язок із великим і волюбленим українським народом, тепер окутованим і поневолені Москвою. Ці великі українські традиції і спадщину українці в Америці твердо рішені зберігати, плекати й розвивати та докласти всіх сил і зусиль, щоб допомогти нашому українському народові здобути вимріяні цілями поколіннями волю...

Характеризуючи сучасний стан в Україні, постанови Конгресів стверджують, що, українському народові, який ще тому 46 років мав свою суверенну державу, московсько-большевицький імперіалізм збройною силою знищив цю державу, а для замилення очей світові створив фікцію державності

УККА, фактичний центр якої є не в Україні, а в Москві. В УСРР український народ змушений працювати для волежних йому цілей російського імперіалізму. Комуністична партія СРСР увесь час веде наступ на всі українські національні, політичні, релігійні, наукові, літературні і культурні надбання під заслоною теорії злиття націй на ділі, — московщення українського й інших поневолених Москвою народів".

У наступі на українську еміграцію, стверджує IX Конгрес Українців в Америці, "окупаційний московсько-комуністичний режим в Україні вислав закордон свої партійні делегати з метою підрити закордонні організації української спільноти у вільному світі. Тому Конгрес висловлюється рішуче проти будь-яких приязних контактів із такими висланцями советського режиму".

Закликаючи українську спільноту виявляти й демонструвати перед світом комуністично-московські злочини супроти українського народу в минулому й сьогодні, IX Конгрес засуджує т.зв. культобміну, що його Москва використовує для підривних і пропагандистських цілей у вільному світі, як теж відкидає як шкідливу советсько-московську концепцію політики коєкзистенції.

Ми, українські політичні самостійницькі організації, визнаємо і здійснюємо ідеологічні принципи і політичні засади діяльності УККА, устатковані в статуті й постановах Конгресів і Ради Директорів УККА та кладамо ці принципи й засади в основу своєї співпраці з іншими самостійницькими організаціями, членами УККА. Ми завжди були й є готові співпрацювати лояльно з усіма українськими організаціями, як громадськими, так і політичними, при умові, що вони своєю практичною діяльністю, а не лише на словах, визнають ці основні принципи "самостійницького національного руху".

Українські самостійницькі організації, які визнають демократичні методи політич-

ної дії в житті спільноти, зокрема, дали доказ на останньому Конгресі УККА, що вони послідовно дотримуються цієї початкової засади своєї акції. Самостійницький табір найлояльніше співпрацював з усіма громадськими організаціями, зокрема з братськими Союзами й іншими громадськими організаціями, та уступав із своїх вужчих організаційних цілей в ім'я добра сконсолідованої дії в користь допомоги українському народові визволення з-під комуністично-московської окупації. Ці організації пробували усією силою ідейних аргументів переконати до такої сконсолідованої праці і співпраці всі політичні групи, які на IX Конгресі вели нічим неоправдану тактику опозиції. На жаль, ці заходи тоді не дали успіху з тієї причини, що деякі опозиційні групи волили вибрати тактику оборони тих кількох малих щодо членства груп, які вже віддавна проявляють таку діяльність, що в практичній залереженням основних принципів статуту УККА і засадничих постанов Конгресів Українців в Америці, та яка змагає до перетворення самостійницьких політичних позицій УККА по лінії т.зв. культобміну, приязних зустрічей із висланцями советсько-московського окупа-

ційного режиму в Україні, "будування мостів" між українською еміграцією в УСРР, як "українською" державою та піднінення політичної активної боротьби проти советсько-московського імперіалізму капітуляцією перед ворогом.

Самостійницькі організації співпрацювали в минулому і готові співпрацювати далі, щоб виразити демократичних підстав із кожною українською громадською чи політичною групою чи партією, якщо вони стануть на тій самій основі громадської і політичної діяльності з дотриманням у практичній, а не тільки на словах, усіх ідеологічних принципів УККА.

УКРАЇНСЬКІ САМОСТІЙНИЦЬКІ ПОЛІТИЧНІ ОРГАНІЗАЦІЇ:

ОРГАНІЗАЦІЯ ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ ССОВІД УКРАЇНИ (ООЧСУ)

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ АМЕРИКИ (УГОА)

СПІЛКА ВИЗВОЛЕННЯ УКРАЇНИ В ЗДА

СОЮЗ ЗЕМЕЛЬ СОВОРНОЇ УКРАЇНИ — СЕЛЯНСЬКА ПАРТІЯ В ЗДА

УКРАЇНСЬКИЙ СОЮЗ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ У ЗДА

Асоціація 6. УКРАЇНСЬКИХ ПОЛІТИЧНИХ В'ЯЗНІВ советського й інших тоталітарних режимів, в ЗДА

Нью Йорк, січень 1967 р.

Окленд і Сан Хозе, Каліф.

СІЧЕНІ РОКОВИНИ

Вже другий рік Управа М. Кочан — скарбник відділу УККА в Окленді докладає всіх зусиль для гідного відзначення річниці проголошення Незалежності України 22 січня. Цього року за старанням управи відділу, а зокрема його провідних членів проф. Т. Лукача та п. С. Мрозівського, мейора міст Окленд та Сан Хозе проголосили 22 січня Українським Днем.

Мейор міста Окленд прийняв у себе на адміністративну делегацію відділу УККА в складі: о. д-р А. Микита, парох української кат. парафії Непорочного Зачаття в Сан Франциско, проф. Т. Лукач — голова відділу, п. С. Мрозівський — секретар та пан

Також і в Сан Хозе мейор міста Роналд Р. Жаймс прийняв українську делегацію на чолі з проф. Т. Лукачем, який вручив прокламацію. Мейор міста Роналд Р. Жаймс цікавився українськими проблемами та життям громади на терені міста.

Святочна академія відбулась в неділю 22 січня з належною приготуваною програмою, завершенням якої була доповідь проф. Т. Лукача.

Я. В.

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що в суботу, 4-го лютого 1967 року у Львові, відійшла у Вічність на 88-му році життя Дорота МАМА

бл. п.

ПАВЛИНА МРИГЛОЦЬКА

вдова по ст. раднику Скарбової Палати у Львові. Похорон відбувся в понеділок, 6-го лютого 1967 року на Личаківському кладовищі у Львові.

В глибокому смутку: донька — ІРЕНА БЕРЕСТ з дітьми, зятими і внуками в Україні син — ВОЛОДИМИР з дружиною ЛЮБОВОЮ в Трентоні, Н. Дж.

ЗАУКОПИНА СЛУЖБА БОЖА буде відправлена у вівторок, 21-го лютого 1967 р. о год. 7:30 рано в церкві св. Йосафата в Трентоні, Н. Дж.

Замість квітків на свічку поклади сл. п. Юрія Мусія

складають 10.00 доларів на Український Католицький Університет у Римі. Остані І ПАВЛА ГАРАСОВСЬКА Шигаго, Лд.

З Воли Всевишнього відійшов від нас у Вічність 18-го лютого 1967 року після довгої і важкої недуги, заосотрошений Найсвятішим Тайнами, на 77-му році життя наш Найдорожчий і Невідчужуваний МУЖ, БАТЬКО, ДІДУНЬО, БРАТ, ШВАГЕР, ВУНЬО і КУЗНИ

бл. п. ГРИГОР ЄВГЕН

ЯСТШЕМБЕЦ-ГАСИНСЬКИЙ

уродженець і власник більшої пошлости в Уеті над Прутом, Зах. Україна, бувший довголітній службовець, а згодом адміністративний директор столичних діль Львівської Греко-Католицької Митрополії в Перегінській, бувший працівник "Свободи" і "Самовисності" в Нью Йорку. ПАНАХІДА за спокій душі Павлина буде відправлена в понеділок, 20-го лютого 1967 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми в Нью Йорку, 129 Схід 7-ма вулиця.

ПОХОРОН відбудеться у вівторок, 21-го лютого 1967 р. з того ж похоронного заведення о год. 9:30 ранку до церкви св. Юна, 22 Схід 7-ма вулиця, а відтак на кладовище Gate of Heaven, Hawthorne, N.Y. Тяжким горем прибиті:

дружина — ІРИНА донька — ХРИСТИНА внук — ЮРІЙ сестра — СТЕФАНІЯ ЯВЧИНСЬКА з ріднею в Польщі швагрі — ЄВГЕН ЛІНЦЬКИЙ МАРИЯ І ЮРІЙ СТЕЦЬ з донькою АРІАДНОЮ кузини — ІРИНА КОМАР з ріднею БОГДАНА СИДОР-ЧАГОРИНСЬКА з ріднею та близька і дальша Рідня в Америці і Канаді

ОЄДНАННЯ УКРАЇНСЬКИХ ЛІСНИКІВ НА ЕМІГРАЦІЇ ОБУЛІД ділиться зі своїм Членством сумною вісткою, що 18-го лютого 1967 р. відійшов з ріднішого Товариства у Вічність на 77-му році життя

бл. п. ГРИГОР ЄВГЕН

ЯСТШЕМБЕЦ-ГАСИНСЬКИЙ

б. управитель митрополітичних лісових діль у Перегінській. ПАНАХІДА буде відправлена в понеділок, 20-го лютого 1967 р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні П. Яреми, а ПОХОРОН — у вівторок 21-го лютого 1967 р. рано з церкви св. Юра.

Нехай чужа-земля буде Ному легкою. УПРАВА Т-ВА ОБУЛІД З УСІМ СВОІМ ЧЛЕНСТВОМ

Ділимося сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими, що 9-го січня 1967 р. в Дорогобії, Зах. Україна, упокоївся в Богді на 73-му році життя наша Найдорожча МАМА, БАБІЦЯ та СЕСТРА

бл. п.

Ольга з Сатурських ОСАДЦА

народжена в Тернополі, вдова по бл. п. о. МІХАЙЛІ

В глибокому смутку:

сини: МОДЕСТ з дружиною ЛЮБОВОЮ та внуками МОДЕСТОМ та ЮРИС МИРОН з дружиною БОГДАНОЮ та внуком РОМАНОМ

БОГДАН з дружиною ТАНЕЮ та внуками ІРМОЮ та КОРНЕЛЕМ ЛЮБОВИМ з дружиною ЗЕНОВІСЮ та внуком ХРИСТИНОЮ

дочки: ВІРА з мужем ЄВГЕНОМ та внуками ЄВГЕНОМ та ЮРИС ХРИСТИНА з мужем

сестри: СТЕФАНІЯ ЗАРІЦЬКА з родиною ІРОСЛАВА ВІННИЦЬКА з родиною брат: БОГДАН САТУРСЬКИЙ з дружиною та вси рідні в Америці, Канаді і Україні.

ВІЧНА ІІ ПАМ'ЯТЬ!

ЮВІЛЕЙНИЙ КОМІТЕТ ДЛЯ ВИЗНАЧЕННЯ 10-ЛІТТЯ ДІЯЛЬНОСТІ УСТ. "ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" у НЮАРКУ, Н. Дж.

— запрошує на —

ШАХОВУ СИМУЛЬТАНУ

що П дасть наш шаховий майстер і першун українців Америки й Канади на 1966 рік

п. д-р Орест Попович

Неділя, 26-го лютого п. р., год. 3:30 по пол. Зал "Чорномор. Січ", 506-508 18-та Авеню, Ньюарк, Н. Дж. Зголошення при вступі. Для переможців передбачені нагороди. Простягає про численну участь шахістів. Вступ 2 долари

КЛІВЛЕНД і ОКОЛИЦЯ!

Окружний Комітет Відділів УНСоюзу

в Клівленді

повідомляє, що

в неділю, 26-го лютого 1967 року

в приміщенні

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

2255 — 14-та вулиця в годині 2:30 по пол.

— відбудуться —

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ

в яких обов'язані взяти участь усі члени Окружної Управи, Конвенційні Делегати, Відділові Делегати та Урядники Відділів УНСоюзу

Клівленд: 102, 112, 240, 222, 251, 291, 328, 334, 336, 346, 358 і 364

Акрон: 180, 295

Лейкууд: 108

Лорейн: 50, 233

ПРОГРАМА ЗБОРІВ:

Звіт Уряду Окружної Комітету.

Питання й дискусія.

Удільня вступ довір'я.

Вибір Окружної Ради і Контрольного Комітету.

План праці Окружні і Відділів на 1967 рік.

Дискусія й ухвали.

На Зборах будуть прийняти:

Тарас ШМАГАЛА, гол. радний УНСоюзу

Володимир ГІРНЯК, обл. орг. УНСоюзу

Дмитро ШМАГАЛА голова

Праслав КРАВЧУК секретар

АЛЛЕНТАВН і ОКОЛИЦЯ!

В неділю, 26-го лютого 1967 року

о год. 6-й по полудні

в залі

УКРАЇНСЬКОГО ПАРАФІАЛЬНОГО ЦЕНТРУ

при 803 Н. Фронт Ст. в Аллентаві, Па.

— відбудуться —

РІЧНІ ЗБОРИ

Окружного Комітету Відділів УНС

Аллентавну і околиці

до участі в яких запрошені й зобов'язані урядовці, представники і конвенційні делегати Відділів таких місцевостей:

Аллентавн — 147 і 151; Нортгемптон — 44 і 318; Бетлегем 47 і 288; Істон — 187 і 438; Бат — 295; Ормрод — 124; Палмертон — 369.

Після ділової частини зборів, відбудеться СВЯТОЧНА РОЗДАЧА ПАМ'ЯТКОВИХ ГОДИННИКІВ членим УНСоюзу та членам членських почесних альяет членам Клубу Заслужених Союзників.

В Зборах візьмуть участь:

Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і

Степан ГАВРИШ, гол. радний та обласний організатор.

Закликаємо всі Відділи прислати своїх численних делегатів і всіх урядовців та заохотити до участі загальн членства. ГОСТИМ РАДІ.

ОКРУЖНА УПРАВА

ВІДНОВІТЬ СВОЄ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

якщо воно кінчається у цім чи наступнім році.

Не залишайтеся без забезпечення ані одного дня. Зверніться до Секретаря свого Відділу або

прямо до

УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США

Наукове Засідання

ФІЛОСОФІЧНОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ

Доповідь д-ра ІВАНА ФІЗЕРА, професора Ратгерс Університету: "Схематизація: естетичний прийом чи психологічна необхідність?"

Засідання відбудеться в суботу, 25-го лютого 1967 року о 6-й год. веч.

Балетна Школа Роми Прийми-Богачевської в Нью Йорку

Неділя, 26 лютого 1967 р., год. 3:30 по пол.

Fash. Inst. of Technlgy — 227 W. 27 St., N.Y.C.

ПРЕМ'ЄРА НОВОГО БАЛЕТУ

ПОПЕЛЮШКА

Музика: ІГОРЯ СОНЕВИЦЬКОГО

Хореографія: РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА

Декорації і реквізити: Т. ГІРНЯК і О. БОГАЧЕВСЬКА

Квитки: АРКА, ЕКО, СУРМА. ВІД 2-ої ГОД. ПРИ КАСІ

Увага Лещетарі!

Свій великий спіжок на СОЮЗІВЦІ!

НАЙКРАЩА НАГОДА ДЛЯ ЛЕЩЕТАРІВ!

НЕМА ТО ЯК НА СОЮЗІВЦІ ЗИМОЮ!

Союзівка відкрита цілий рік!

ЛЕЩЕТАРСЬКІ З'ІЗДИ НА СОЮЗІВЦІ

з вїтягом на СОЮЗІВЦІ та близько два лещетарські центри Каталія в Елленаві і Мінеаска, Кергонксон. Тільки 15 хвилин від Союзівки — на Мінеасці. З'їзди для завантажених — 1500 ft. В Таг та 500 ft. В Таг. Також нічні з'їзди при електр. освітленні — роблення штучного снігу.

Спеціальна знижка для гостей СОЮЗІВКИ — \$3.50 на день. НА СОЮЗІВЦІ чудові з'їзди для ПОЧАТКУЮЧИХ лещетарів. Безплатно вїтат лїшньо до гори. Також гарні місця для САНЖУВАННЯ. Їзда на ЛІЖВАХ.

ТОМУ НЕ ПРОПУСКАЙТЕ НАГОДИ, СПІШІТЬ. ЗАМОВЛІЙТЕ ВЖЕ.

СОЮЗІВКА — тел.: Kerhonkson (914) 626-5641

Праця
HELP WANTED MALE

МЕХАНІК
ПАКУВАЛЬНА МАШИНА
3-5 р. механічного досвіду, з обслуговуванням картонних машин. Вимоги: бенефітні в умовини праці. Поклад. в Jersey City, близько Journal Square. Телефон. за домовленістю або голосом кожного ранку.

PERSONNEL DEPT.
BLOCK DRUG CO.
257 Cornhill Avenue
Jersey City, N.J.
Tel.: (201) 434-3000

ПОТРІБНО МУЖЧИН
ЗАГАЛЬНА ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Постійна праця, добрі умови праці. Голоситесь тепер.
Howe Plastics Co.
40 Jackson Street
Freehold, New Jersey

ЗАГАЛЬНІ ФАБРИЧНІ РОБІТНИКИ
Non — Ferrous Metals Plant. Дещо англ. мови. Початкова платня \$2.15 на годину. Бонуси, щедри бенефіти. Голоситесь від 9-4 по пол.
Belmont Smelting & Refining Works
330 Belmont Avenue
Brooklyn, N.Y. DI 2-4900

МАШИНИСТИ
All Round Man. Читати Blue Prints. Постійна праця. Повні, щедри бенефіти.
Instrument Firm in Westbury (516) ED 4-8742

До чищення вікон
Досвід при праці на паку. Мусите мати дані для бонусів. Висока платня. Постійна праця. Голоситесь особисто.
Albert Window Cleaning Co.
1020 Lexington Avenue (2nd Floor)
N.Y.C.

UPHOLSTERERS
(До оббивання меблів). Повні час або на кілька годин. Добра платня, постійна праця, приємні умовини праці.
Miele Decorators
279 Central Avenue
Metuchen, N.J.

АВТО МЕХАНІК
Front End Man. Постійна праця, приємні умовини.
Hackensack Auto Spring
301 South River Street
Hackensack, N.J. 343-2802

АВТО МЕХАНІК
Front End Shop. Висока платня для 1-шкільного. Всі бенефіти, приємні умовини праці.
Flushing Auto Spring Co.
128-52 Willets Point Blvd.
Corona, N.Y. HA 4-6060

МАШИНОВІ ОПЕРАТОРИ
до Automatic Die Cutting Press and Splitter у фабриці виробу гуми. 2 шифти, фабрика в околиці Kearny, N.J.
Tel.: (201) 991-6117

SHIPPING & RECEIVING CLERK
With all round experience. Experienced in shipping. Good pay. Steady, nice working conditions. Apply
Atlas Valve Co.
280 South St., Newark, N.J.
Tel.: Mr. Blanchard (201) 642-2464

MACHINISTS
• BENCH HANDS
• LATHE HANDS
English speaking
Morey Machinery Co.
4-57 26th Avenue
Astoria, L.I., N.Y.
(212) 274-7373

Праця
HELP WANTED MALE

ФАБРИЧНА ПОМІЧ
Загальний дім гуртливий. Праця при Package Line.
Purcell Court Moonachie
Bergen County, New Jersey
Ask for Mr. Tom Golden
(201) 438-8282

AUTOMATIC TRANSMISSION SHOP FOREMAN
\$8-\$12,000 year. Steady job. Nice working conditions. Telephone
LU 4-5005, N.Y.C.

Праця
HELP WANTED FEMALE

IBM KEY PUNCH
operator, minimum 1 yr. alpha numeric experience. Постійна праця, досконали, великі бенефіти.
Systemetics Inc.
191 Mill Lane
Mountainside, N.J. 232-5100

ПОШУКУЄТЬСЯ
ЖІНКУ до ПОМОЧІ
ПЕКАРЯ в РЕСТОРАНІ
Питати за менеджером.
(201) CO 7-2233

Досвід. ОПЕРАТОРКИ
при Bourgoignis 720 Billing Machine. Постійна праця, приємні умовини, праця там де живе в околиці Greenpoint, багато щедрих бенефітів для працюючої.
Tel.: EV 3-8400, N.Y.C.

ОПЕРАТОРКИ
шиття сорочок. Праця там, де живе, тільки ранні години. 5 днів в тижді, висока ставка на годину. 7 платних свят, госп. та лізація, хворобові і вакації.
Orchid Service Cleaners
Corner W. Grant & Irving Sts.
Rahway, N.J.

KEY PUNCH OPERATOR
028 A/M Experience plus Clerical work. \$85 plus profit sharing, other fringe benefits. 8:30 A.M. to 4:30 P.M. Relocating in Rockleigh Industrial Park, N.J. Near Tappan, N.J. July, '67. Allowance for commutation to N.Y. Arwood Corp., 515 Madison Ave, N.Y. (53 St.), Tel.: PL 2-1515.

EXPERIENCED COMPUTER
Print out. Proof readings work from Feb. 20 April 7th. Apply all week to
Paulist Press
21 Harristown Road
Glenrock, New Jersey

ГОСПОДИНЯ-КУХАРКА
Власна кімната, 1 дитина в школі, останні рекомендації, англ. мова, добра платня, постійна праця для відповідної, приємний дім в Roslyn, L.I. (516) MA 1-0370

ПОТРІБНО
досвідчених опереторок при жінкових одягах. Секційна праця або на шити. Доскоп. умовини праці, постійна праця. Праця там де живе.
Darling Garment Corp.
41 Central Ave., Passaic, N.J.
Call (201) 472-1130

TYPIST
Excellent working conditions, hours 9 - 5 P.M. 5 days a week. Generous benefits. Midtown, near all transportation.
LUTHERAN CHILD WELFARE ASSOC.
Call MU 6-6040

Потрібно
ДОСВ. ОПЕРАТОРОК
ПРИ ЖІН. СУКОНКАХ
Секційна праця, постійна праця, приємні умовини праці.
M & C DRESS COMPANY
346 Ocean Ave., Jersey City, N.J.; Call (201) DE 2-9887

О. ВАСИЛЬ ПИЛИПЧУК
(1871-1941).

Восня хуртовина другої світової війни, аномальне життя, серед якого опинився українська спільнота, спричинили не одну передчасну смерть серед нашого громадянства. В нормальних обставинах такі люди могли б ще працювати та не одну цеголку вложити в спільне добро народу. Таких більш чим менш видатних діячів на церковному чи народному полі багато-багато.

Такою постаттю скромною, але рівночасно незвичайно талановитою і працьовитою був св. пам. о. Василь Пилипчук, що помер як вислужений декан журавенський і парох Любш 17-го лютого 1941 року. Злободенні обставини польської окупації не дозволили на належне відмічення його заслуг в пресі, тільки громада, серед якої він працював і для якої був всім і душепастирем і дорадником, зі сумом прощала свого довголітнього підкожного оглядом приятеля і проводника.

Пок. о. Василь Пилипчук належав до тої генерації нашої провідної естафети, що від селянської стріхи, своїм особистим „я“, небуденними способностями, працьовитістю та чистістю в житті, промочували собі шлях на почесний щабель провідника народної та знаходили пошану серед всіх, хто колинебудь мав з ними до діла. Вже як гімназійний учень тернопільської гімназії відзначався серед своїх товаришів розумом і зривованістю. Він був все активний в студентському житті і в народовецькій „Громаді“, яка в своїх аналах записала таких визначних діячів як: Іван Пулюй, Євген Олександрович, Олександр Барвінський та інші.

Після закінчення гімназії з відзначенням, він вписався на теологічні студії у Львові, що відповідало як його глибокій поборності і бажанню працювати для народу.

Під час студій молодий теолог Василь солідно поглиблював знання і працював громадсько, провадячи „Вісник“ за українського духа в мурах Духовної Семінарії із тав. московськоїською групою теологів, яка в тих часах була ще досить сильна. Василь Пилипчук був вибраний на голову студентської богословської організації „Читальні Богословів ім. о. Маркіяна Шашкевича“. Вже після закінчення студій брав Василь Пилипчук ще перед свяченнями на священика активну участь в акції проти тав. „баденівських виборів“ 1895 року.

В тому самому році молодий абсолювент богословії одружився із Юлією Авдікович, дочкою о. М. Авдіковича, пароха Білоголові, Зборівського повіту, отже в родині, яка мала вже світлі традиції і була посвячена із Маркіяном Шашкевичем та Яковом Головацьким, о. Йосафатом Кобринським та іншими старими нашіми священиками родами. Своєю працею у священстві о. Пилипчук на Поділлі в Білоголові, де розгорнувся широкий просвітний та громадський рух, попри свої всі солідні виконували душпастирські обов'язки. В Білоголові заложив першу в околиці шкільну касу „Райфайзенку“ та інші товариства.

о. Пилипчук почав велику бджільну господарку, що стала взором для наших пасічників не тільки в околиці Зборівщини, але по цілій Галичині. Питома о. Пилипчук солідність дала у висліді те, що він став найкращим знавцем цього шляхетного ремесла. Як знавець різних мов купував собі фахову літературу і став дійсним авторитетом в пасічництві. Вже в 1913 році написав він „Підручник пасічництва“, який миттю розійшовся. Коли почав виходити „Український Пасічник“, о. Василь Пилипчук став його сталим співробітником. На прохання Пасічницької Секції при Сільському Господарстві о. Пилипчук зважив друге видання своєї книжки з багатьма малюнками, в тому і власної конструкції вулика, яке вийшло 1930 р. у Львові п. н. „Практичний підручник пасічництва“.

З вибухом першої світової війни о. Василь Пилипчук мусів покинути Білоголові. За свою ревність і повну посвятку праці для Церкви і Народу о. Пилипчук був арештований поляками в 1919 році і посаджений в сумнозвісну тюрму „Бригітки“ у Львові.

Після звільнення із Бригідок, о. Пилипчук одержав парохію Любшу. Там заложив всі народні інституції, читальню „Просвіти“, споживчу Кооперативу і „Сільсько-Господарську“ станицю „Маслосоюзу“. У всіх тих підприємствах спершу мусів бути майже всього сам у провіді та поступово підходив до молодих спосібних селян, які перейняли згодом пости книговедів, справників, голов Надзирний Рад.

о. Пилипчук належав тем майже до всіх повітових господарських інституцій та просвітних Товариств. Його бистрий ум, практичний і спокійний підхід до кожної справи, були в кожній інституції тим незамінним авторитетом, який так дуже був потрібний нашому організованому життю. о. Пилипчук був священиком тої славної і незвичайної солідної генерації священиків, сівачів слова Божого, що рівночасно були щирими народними провідниками. Глибока освіта, любов до книжки, давали у висліді такий великий засіб знання, що не було теми, на яку з ним не можна було б говорити.

о. Пилипчук був соборником, все цікавився історією Церкви, яку знав досконало як всевітню так і свою рідну. Все з тугою очікував тої хвили, коли щезне Збруч, він дочекався вправді, та не здійснив вільних українських земель, але насильного дальшого уярмлення. З того, що приїде, здавав собі справу, „знаю“ — казав коротко перед смертю, — що буде гірше, але буде інакше“. Бо так надійшло польське насильство на кожному кроці.

Болів над тим, як ним виховану молоді забирали на службу молодих. Замикаючи свої студійні очі, він відходив із свідомістю того доброго Слуги Божого, що вірно трудився для Церкви і Народу, і полишив по собі добру пам'ять.

Нехай ці рядки з нагоди 25-ліття смерті ревного душпастиря, великого громадянина, будуть відячною згадкою від тих, що його знали, любили і шанували за його велику і шляхетну прикмету ума і доброї душі.

В. Журавенський

Додатковий Фонд Відшкодування Високого Комісара ОН в Женеві

1. Високий комісар ОН для справ вітківачів у Женеві одержить від уряду Німечки Федеративної Республіки додатковий фонд у висоті 3.5 мільйона нім. марок для допомоги особам, що їх переслідував нац. - соціалістичний режим з причин їхньої національності.

2. Гроші призначені спеціально для осіб, які не одержали допомоги з попереднього фонду Високого комісара, бо 1 жовтня 1953 р. вони не мали „статусу вітківачів“.

3. Допомогу з нового фонду можуть одержати тільки особи переслідувані з національних причин, що були позбавлені волі щонайменше три місяці — в тюрмах, конц. лагерах чи в інших лагерах, де умови були подібні до тюремних, а також особи, яких члени найближчої родини (чоловік чи діти) втратили життя внаслідок переслідування.

Треба мати на увазі, що одержати допомогу з цього фонду можна, якщо:

а) дана особа посилає статус вітківача, але втратила його ще перед 1 жовтня 1953 р., приймаючи громадянство країни, в якій вона тоді жила, або:

б) щойно після 1 жовтня 1953 р., (але не пізніше як 31.12.1965) одержала статус вітківача згідно з Женевською конференцією.

4. Особи, що належать до цих категорій, повинні внести прохання до Секції відшкодування при уряді Високого комісара в Женеві найпізніше до 30 вересня 1967 р. Formular на одержання допомоги з цього фонду можна одержати в місцевих представництвах Високого комісара в даних країнах або через Європейське Представництво ЗУАДК.

5. Відшкодування з цього фонду не можуть одержати особи, які:

а) вже перед тим одержали допомогу з попереднього фонду Високого комісара, чи якогось іншого уряду;

б) з якихось причин не одержали такої допомоги, хоч мали статус вітківача на день 1 жовтня 1953 р., наприклад, особи, що були вивезені на примусові роботи, чи були в полоні і внаслідок переслідування втратили здоров'я та стали непрацездатними. Також особи переслідувані з політичних, релігійних і расових причин не можуть дістати допомоги з цього фонду.

6. Особи, що внесли прохання до БФА в Кельні на підставі нового закону (стаття VI, точка 4), які не мали статусу вітківача на день 1 жовтня 1953 р., можуть стати ще додатково внесення до Високого комісара в Женеві за втрату волі або життя їх найближчих у родині (чоловіка, згл. жінки чи дітей).

7. Коли ходять про нормальне відшкодування для осіб, які внесли подання до БФА в Кельні до 30 вересня 1966 р., то вони мусять, найпізніше до 31 березня 1967 р., внести до БФА докази їхнього переслідування і втрати здоров'я. Щоб не втратити цього речення, просимо всіх зацікавлених вже в найближчих днях виставити до БФА в Кельні найменше докладний опис переслідування та життя і при цьому подати докладні дані про втрату здоров'я внаслідок переслідування, про хвороби, якими дана особа тепер хворіє і про статус вітківача. Це все мусить бути зроблене в формі нотаріального зізнання. Було б також виважено докладно заповнити формуляри БФА-У. Цей речень стосується також всіх осіб, що вже давніше, тобто до 31 грудня 1962 р., внесли прохання про відшкодування, але до тепер ще не дали докладного життєпису і опису переслідування до БФА.

Особи, що цього до 31 березня 1967 не виконають, втрачать право на відшкодування.

За докладнішими інформаціями в повних справах просимо звертатися до Європейського Представництва ЗУАДК на адресу:

Verenigtes
Ukrainisch - Amerikanisches
Hilfskomitee e. V.
8 München 2, Augustenstr.
46/III
Європейське Представництво ЗУАДК

Розшуки
ПОШУКУЮ:
ЯКОВЕНКО АННУ ПЕЛ.
ЯБЛУНОВСЬКУ ТЕТЯНУ
МІХ.
Прощу об'явити на адресу Тетяни Сен.
T. Sen
169 N. Main Street
Blackstone, Mass.

Хочете знати, як жерла істра української свідомості в другій половині минулого віку і як збудувала Українську Державу, — то читайте:

СВІГЕНА ЧИКАЛЕНКА
„СПОГАДИ“
Цю велику на 504 стор. книжку, читачіське немов цікаву повість.
Ціна тільки \$3.50
Замовляти в:
СВОБОДА

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ
на стейт і місто Нью Йорк
ОБЛАСНОГО ОРГАНІЗАТОРА
Постійна праця, життя, акцентів і соціальне забезпечення, пенсійний фонд і інші урядові управління. Платня по умов. Зголошення з коротким життєписом слід послати на адресу:
UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION
81-83-Grand Street, Jersey City, N.J.
ПРИЙМЕ НЕГАННО

ВІЛКС БЕРРІ і ОКОЛИЦЯ!
В суботу, 25-го лютого 1967 року
о год. 7-й веч.
в **ДОМІ П. ОЛГІ МАЛІЩАК**
при 53 High St. (corn. Crest), Wilkes Barre, Pa.
— відбудеться —

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ
Окружного Комітету Відділів УНС
Округу Вілкс Беррі
В зборах повинні обов'язково участь взяти Відділові Урядовці, Конвенційні Делегати і представники наступних Відділів:
Нентікок — 29, 319; Бреслав — 30; Вілкс Беррі — 99, 223, 278, 282; Едвардсвил — 169; Сейр — 236.
Загальні Збори попередить короткий **СЕКРЕТАРСЬКО-ОРГАНІЗАЦІЙНИЙ КУРС** який розпочнеться точно о год. 8-й по пол. під тою самою адресою.
Учасність в курсі всіх секретарів, заступників та кандидатів на секретарів і організаторів — обов'язкова. У зборах і курсі візьмуть участь:
Іван КОКОЛІСЬКИЙ, головний касир і **Степан ГАВРИШ**, гол. радний і обл. організатор УНСОую.
До участі в зборах запрошуються члени і все місцеве Українське Громадянство.
ЗА ОКРУЖНУ УПРАВУ:
Василь ВАЛГУН голова
Василь СТЕФУРИН секретар

„ВІСТАВКА НА ДОЛОНІ“
Пенсіонер — учитель у Жмеринці Михайло Маслюк прославився мініатюрними виробами з золота, срібла та ін. цінних металів. Найновіша його праця — це мініатюрна „Виставка“: на людській долоні вміщується аж 115 експонатів. „Рад. Україна“ з 7 лютого повідомляла, що крізь побільшуюче скло видко: „Біля входу на її територію арка з численними візерунками на колонах і заклік: „Ласкаво просимо!“

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ
СУБОТА,
25-го ЛЮТОГО 1967 р.
ГЕММОНД, Ілліноїс. Річні загальні збори В-ва св. І. Христителя — 107 Вїдл. о год. 7-й веч. в залі при церкві УПЦ св. Михайла при 7035 Columbia Ave. Прохасмо всіх членів обов'язково прийти. — С. Долошський, секр.

НЕДІЛЯ,
5-го БЕРЕЗНЯ 1967 р.
МІННЕАПОЛІС, Мін. Річні загальні збори Т-ва Запорожська Св. — 385 Вїдл. о год. 4-й по пол. в школі св. Константина. На порядку: звіт Управлі та Контр. Комісії, дискусія, вибір нової Управи, побажання членів до Управи. Просимо членів прийти точно на ці збори. — В. Лісовий, гол., Яр. Карп'як, секр.

АКРОН, Огайо. На річних зборах В-ва Сош. св. Духа — 295 Вїдл. 22 січня вибрано таку управу на 1967 рік: Т. Кост, гол., С. Москалюк, заступ., С. Мотрович, кас., Н. Дросик, заст., В. Пулк, секретар, В. Лесник, заст., П. Яценко, П. Гаїда і Н. Іванчук — Контр. Комісія, І. Голубка, С. Матчишин і Л. Олійник — надзирателі хворих. Братські збори відбуватимуться третьої неділі по першій. — Т. Кост, пред., С. Мотрович, кас., В. Пулк, секретар.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

Funeral Directors
Theodore WOLININ, Inc.
Директор Похоронного Задовдання
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. (8)
Tel.: GR 5-4187
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ІВАН КОВАЛЧУК
FUNERAL HOME
Completely
AIR CONDITIONED
Займається Похоронними в стейт NEW JERSEY
Ціни приступні для всіх. Обслуга чесна й найкраща. У випадку смутку в родині, кличте, як в день, так і в нощі:
JOHN KOWALCHUK
129 Grand Street
(cor. Warren Street)
JERSEY CITY 2, N.J.
Tel.: HEnderson 4-5181

ПЕТРО ЯРЕНА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похоронними в БРОНКС, БРООКЛІН, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
Контролює температуру. Модерна клініка до ужитку ДАРОМ.
PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2668

ТАРЗАН, Ч. 5764. Ватажок оповідає...

„I AM MOKA, THE CHIEF, SAID THE NATIVE. PLEASE FORGIVE MY PEOPLE, THEY HAVE BEEN MISTAKEN SINCE-- THE ATTACK!“

TARZAN WAS TAKEN TO THE ROYAL HUT. REFRESHMENTS WERE SERVED, BUT THE AIR WAS FILLED WITH TENSION.

МОКА ШУПЕРЕР!
„I MUST TELL YOU ABOUT THE ATTACK-- IT WAS A NIGHT-MARE!“
1-25-764

Моко дрижав від згадки про це. — Муху-вам оповісти про атаку. Це було страхиття!

ЗА НІЛЬКА ЦЕНТІВ ДЕННО ПОЗБУДЬТЕСЬ ЗАГРОЗИ

для

ваших вартостей:

від пожежі

вломників

затрати внаслідку переставлення в інше місце

Ключом до більшого вашого спокою духа є ключ до депозитового сейфу всередині нашого міцного підвалу. Приходьте й візьміть його собі!

HUDSON COUNTY NATIONAL BANK
JERSEY CITY
BAYONNE
HOBOKEN
UNION CITY
WEEHAWKEN
GUTTENBERG
NORTH BERGEN
Member Federal Deposit Insurance Corporation

Праця
HELP WANTED FEMALE

PRIVATE SECRETARY
Experienced, must speak perfect English. Pleasant working conditions. Many benefits. Apply in writing with brief summary of past positions.
Baker Mfg. Co.
200 Burnett Avenue
Maplewood, N.J.

OPERATORS
Experienced on burlap & cotton bags, semi and steady work, good pay, benefits.
E. S. Halsted & Co., Inc.
73 Halladay Street
Jersey City, N.J. 433-3323

СЕКРЕТАРКА
Адміністративний асистент для менеджера фабрики. Добра машина/опісля. Акуратна. Добра платня і бенефіти. Тел.:
Mr. SROKE
(201) 623-2780

Праця
MALE & FEMALE

ENVELOPE WORKERS
Experienced. Winger Dunne Pressman. Feeders & General helpers. Good pay. Steady, nice working conditions. Pension plan. Benefits.
Tel. Mrs. May
Orgler Deutsch
Envelope Co.
167 — 41st St., B'lyn, N.Y.
(212) NY 9-2400

БЯТКН! За'яжіть замолоду ваших дітей з найстарішою найбільшою й найбагатішою українською національною установою поза межами батьківщини, якою є **Український Народний Союз**, щоб заванести ім'я в нашу будучність, а наші громади у вільному світі нового світового члена!

— Я називаюся Мока, ватажок, — сказав тубільцю — Прошу пробачити моїм людям, вони роздратовані внаслідок... атак!

Тарзана завели до королівської халупи. Там подали йому закуски і напої, але все так тривало напружене.

ТАРЗАН, Ч. 5764. Ватажок оповідає...

„I AM MOKA, THE CHIEF, SAID THE NATIVE. PLEASE FORGIVE MY PEOPLE, THEY HAVE BEEN MISTAKEN SINCE-- THE ATTACK!“

TARZAN WAS TAKEN TO THE ROYAL HUT. REFRESHMENTS WERE SERVED, BUT THE AIR WAS FILLED WITH TENSION.

МОКА ШУПЕРЕР!
„I MUST TELL YOU ABOUT THE ATTACK-- IT WAS A NIGHT-MARE!“
1-25-764

Моко дрижав від згадки про це. — Муху-вам оповісти про атаку. Це було страхиття!